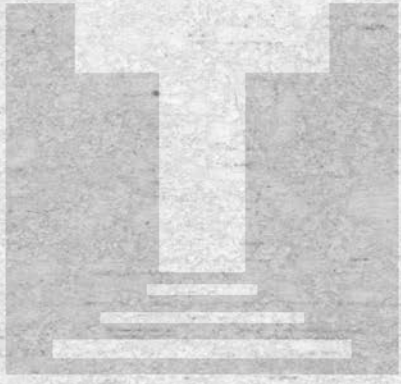
İşçi sınıfı hareketi ve gençlik

TÜSTAV

GENÇ ÖNCÜ yayınları 2

TÜSTAV

İŞÇİ SINIFI HAREKETİ VE GENÇLİK

TÜSTAV

Genç Öncü Yayınları : 2

Genç Öncü Yayınları
Gazi Mustafa Kemal Bulvarı
14/21 Yenişehir - ANKARA

TÜSTAV

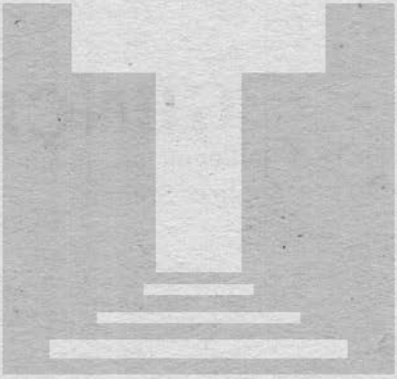
Mayıs 1978

Dizgi / baskı

KENT BASIMEVİ
Alayköşkü Cad. Küçük Sokak
Gündere Han, Kat : 1
Cağaloğlu — İSTANBUL

İŞÇİ SINIFI HAREKETİ VE GENÇLİK

TÜSTAV

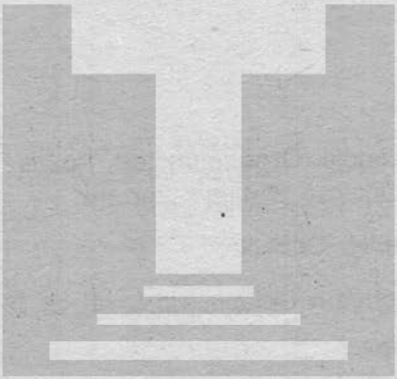

TÜSTAV

BÖLÜMLER

- ☐ Giriş
- ☐ İlk Gençlik Örgütlenmeleri, Politik Mücadeleye Katılma Sorunu
- ☐ Lenin ve Gençlik
- ☐ Bulgaristan Gençlik Hareketi ve Dimitrov
- ☐ Sonuç

TÜSTAV

TÜSTAV

GİRİŞ

Dünyada ve Türkiye'de gençlik hareketlerinde edinilen deneyler ve bu hareketlerin yarattığı bilgi birikiminin gençlik örgütlenmesinin temellerini ve ilkelerini oluşturduğu bilinmektedir. Birinci broşürümüzde gençlik örgütlenmesinin ilkelerini Türkiye gerçeği ile birlikte aktarmıştık. Bu ikinci broşürümüzde de gençlik örgütlenmesinin en temel ilkesine; «işçi sınıfı partisi ile aynı politik platformda olmak, politik harekete tavırda bağımlılık» ilkesine daha geniş bir deyişle «parti-gençlik örgütlenmesi ilişkilerine» değinilecek.

Bu ilke doğaldırki Dünya devrimci hareketinin, gençlik örgütleriyle ilişkili oluşturduğu ilkelerin bütünüyle birlikte düşünülmek zorunda. Bilimsel sosyalizmin önderlerinden Lenin ve Dimitrov'un öğrettiği tüm ilkelerle birlikte ele alın-

malı. Unutulmamalıdır ki bu ilke tam kavranırsa; örgütsel bağımsızlık, kendine yeterlilik, demokratik merkeziyetçilik, sosyalizmin okulu olmak gibi pek çok temel işleyiş ilkesi kavranabilecek ve gençlik örgütü istenilen düzeyde bir gelişme içine girecektir.

— İşçi sınıfı ile aynı politik platformda olmak:

Böyle bir ilke, sosyalist hareketle gençlik hareketleri arasında oluşan kopmaz bağlardan ortaya çıkmaktadır. İşçi sınıfı hareketi, tarihin durdurulamaz akışının sosyalizmden yana olduğunu çok iyi bilmektedir. Geleceğin sömürüden arınmış toplumsal düzeni için yürüttüğü mücadelede, yarınlara güvenle bakmaktadır. İleriye, geleceğe yönelik mücadelenin neferlerinin de gelecek nesiller olması, sömürü düzeninden kurtulma mücadelesi veren sınıf ve tabakaların gençliği olması doğaldır. İşçi sınıfı hareketinin gençliğe verdiği önem sadece buradan gelmemektedir. Gençliğin daha başkaca özellikleri de, onu sosyalist mücadeleye katmayı gerekli kılmaktadır.

«İşçi sınıfı partisine tavırda bağımlılık, örgütsel bağımsızlık» ilkesinin gençlik örgütlenmesi için taşıdığı önem nedir? Bu ilkenin hayata geçirilmesinde neden titiz davranmalıyız? Bu

soruların yanıtlarının doğru olabilmesi için gençliğin kimi özelliklerini anımsamak gerekir.

İşçi, köylü, öğrenci gençliğin yaşlarının gereği olarak yaşamdan birçok bekledikleri vardır. Bu istemlerinin yanı sıra topluma yararlı olma, çalışmalarını buna göre yönlendirme, başlıca amaçlarındandır. Yaşları gereği burjuva ideolojisinin yozlaştırmalarından bir anlamda uzak bulunmaları, onların iyilik, güzellik, kahramanlık özveri gibi duygulara olan ilgilerinin artmasına olanak tanır. Diğer yandan, kapitalist düzenin insanın insan tarafından sömürülmesinin, düşüncelerini gerçekleştirmede nasıl engeller yarattığını görerek, yaşayarak düzene karşı, sömürüye karşı şiddetli bir tepki duyarlar. Bu tepki giderek sömürü düzenine karşı bilinçsiz bir başkaldırıya dönüşür.

Ama bilinçsiz öfke ve tepki, doğru mücadeleyi beraberinde getirmez. Bu yüzden gençler, gerek faşist demogojilere aldanarak tekrar burjuva ideolojisinin tuzağına düşer, gerekse sömürüden kurtulma mücadelesini ilk kendilerinin başlattığı kanısına kapılarak, öncülük görevini yüklenmeye, işçi sınıfının mücadelesini yok saymaya, geçmişi inkâr etmeye kalkarlar. Ama bilinen gerçek şudur ki; işçi sınıfının ideolojik, politik mücadelesi çok eskilere dayan-

maktadır, temel çelişki olan emek-sermaye çelişkisi nedeniyle kapitalist düzenle uzlaşmaz çelişkisi olan işçi sınıfıdır ve onun örgütlü politik gücüdür. Doğaldırki işçi sınıfı salt kendi dar çıkarları için mücadele etmemektedir. Kapitalizmin ezdiği, sömürdüğü tüm sınıf ve tabakların kurtuluşu için de mücadele ediyor. Ve işçi sınıfı, bu sınıf ve tabakaları kendi mücadelesine katmak, onlarla birlikte mücadele etmek için de uğraşıyor.

Gençliğin tek başına kapitalizmin sömürüsünden kurtulması düşünülemez. Gençlik kendi mücadelesini işçi sınıfı mücadelesine bağımlı kılmadıkça, onun öncülüğünü kabullenmedikçe burjuvaziye yenik düşmeye mahkûmdur. Tüm bu nedenlerledir ki, gençlik örgütü işçi sınıfı partisine tavırda bağımlı olmak zorundadır. Başka bir deyişle, işçi sınıfı partisiyle aynı bilimsel sosyalist platform üzerinde olmak ve partinin ideolojik aydınlatmasını ve yol göstericiliğini benimsemek durumundadır.

Bu ilkenin ikinci kısmı yani, örgütsel bağımsızlık da birincisi kadar önemlidir. Gençliğin kararlı sosyalistler olarak yetişmeleri, yaratıcılık ve insiyatifinin geliştirilmesiyle olasıdır. Gençlik örgütünün her çalışması, her eylemi kendi organlarında planlanmalı ve kararlaştırılmalıdır.

Bugün Türkiye'de gençlik örgütlenmesinin temelleri ve ilkeleri tam anlamıyla anlaşılmış, kavranmış değildir. Ancak bu konuda söz konusu olan tartışma sağcı, gerici ya da sosyal demokrat örgütlerle ilerici gençlerin örgütleri arasındaki bir tartışma da değildir. Kendisine keskin sıfatları yakıştıran kimi sapkın akımlarla bilimsel sosyalistler arasında gençlik ve mücadele anlayışı konusunda derin farklar vardır. Bugüne kadar bu akımların bilimsel sosyalizm adına söyledikleri, gençlik örgütlenmesi ilkelerinde netliğe kavuşmamanın başlıca nedeni olmuştur.

Özellikle «işçi sınıfı partisine tavırda bağımlılık, örgütsel bağımsızlık» ilkesi anlaşılmayan, anlaşılmamaktan da öte anlaşılmak istenmeyen önemli, temel bir ilke durumundadır. Çeşitli sapık akımlar, dün olduğu gibi bugün de bu ilke üzerinde önemli çarpıtmalar yapmaktadır. Bu saptırmalar, gençliği işçi sınıfının politik hareketinden ayırma, yandaş olmaktan çıkarmaya yöneliktir. Bu çarpıtmalar, sapmaların biçimine göre değişik biçimler almaktadır. Maceracı akımlar 12 Mart öncesinde «Parti seviyesinde bir örgütlenme olmadığından, Dev-Genç bugün kısmen bir partinin yapacağı işleri de omuzlamıştır» diyor ve bunu da meşru göstermeye çalışıyorlardı. Onların mantığına göre yapılacak

başka bir şey yoktu, «proleter devrimciler» parti seviyesinde örgütlenmemişti, o halde Dev-Genç partinin görevlerini yüklenecekti. 12 Mart, bu akımların pratikteki mahkumiyetini de beraberinde getirdi. Bugün, geçmişte yapılan kaba çarpıtmalar yapılmıyor, yapılamıyor. Ancak her türden revizyonistler sapmalarına daha ince kılıflar bularak, gençliği-özellikle öğrenci gençliği-işçi sınıfının politik hareketinden ayırma çabalarını sürdürüyorlar. Tavırda bağımlılığı «işçi sınıfının ideolojisine bağımlılık» olarak göstermeye çalışıyorlar. Bu saptırmanın altında yatan gerçek ise gayet açık; kendi sözde marksist-leninist görüntülerine leke sürmeden işçi sınıfının politik önderliğini tanımama ve partiyi inkâr etmekten başka bir şey değil.

Gençliği, işçi sınıfının politik hareketinden ayırmak için sapmaların yaptığı tahrifatlar bununla bitmiyor. Yukarda belirtildiği gibi sapmalar biçimlerine göre çeşitli çarpıtmalar yapıyorlar. «Gençliğin yolu işçi sınıfının yoludur» derken sosyal demokratların teslim aldığı bir işçi konfederasyonunu «işçi sınıfının yolu» olarak göstermeye çalışıyorlar. Ekonomik, politik, ideolojik mücadele bütünlüğünü kavrayamamanın sonucu olan bu kuyrukçu politika ekonomizm, sendikal hareketle, politik hareketi birbirine karıştırarak, ekonomik mücadeleyi putlaştırarak

ve burda kimi sarı sendikacılara kolluk kuvveti görevi yaparak anti-komünist çizgiye düşüyorlar. Gençliğin işçi sınıfının yolunda olacağı doğrudur. Ancak gençlik, işçi sınıfının tüm mücadelesini yönlendiren politik hareketinin yolundadır. Yoksa sendikal hareketin, hele hele, sınıf uzlaşmacısı kişilerin yönetimindeki bir sendikanın yolunda değil.

Revizyonizm hangi kılığa bürünürse bürünsün, bilimsel sosyalistler bunları teşhis ve teşhir etmekten geri durmayacaklar. Çünkü sapmalar ister sağ olsun, ister 'sol' olsun, son tahlilde burjuva ideolojisinden kaynaklanıyorlar ve ona hizmet ediyorlar.

Dün, gençlik örgütünü parti zannedenler, bugün başka yollarla işçi sınıfının önderliğini reddediyorlar ve gençliği işçi sınıfına, onun politik hareketine düşman etmeye uğraşıyorlar. Bu politikanın burjuvaziden başka kimseye yarar sağlamayacağını görmezlikten geliyorlar. Ancak yine bilinen bir gerçektir, bu sapmalar yalnızca yakın tarihin, bugünün sorunları değildir. Burjuvazinin bilimsel sosyalizmin gelişimini önlemek için giriştiği çabalar, saptırmalar, bilimsel sosyalizmin tarihi kadar eskilere dayanmaktadır. Bilimsel sosyalist mücadele, her türden burjuva ideolojisiyle amansızca giriştiği ideolo-

jik, politik mücadele ile gelişmektedir. Bugün olduğu gibi, dün de işçi sınıfı partilerinin ve önderlerinin çalışmalarının tümünü bu kapsamaktadır.

Lenin ve onun izinden Dimitrov, gençlik örgütlenmesi ve örgütlenmesinin ilkeleri konusuna da açıklık kazandırmış, gençliğe doğru ilkeleri ve çeşitli çarpıtmaları göstermiştir. Doğru örgütlenmelerin etkinlik kazanması için uğraşmışlardır. Bu broşürde; gençlik için söyledikleri, öneri ve yaptıklarıyla öğretmen, önder olmuş iki işçi sınıfı önderinin, Lenin ve Dimitrov'un gençlik ve örgütlenmesi için önermeleri anlatılıyor. Gençlerin, partilerinin izinden yürümeleri gereği anlatılıyor.

TÜSTAV

İLK GENÇLİK ÖRGÜTLENMELERİ VE POLİTİK MÜCADELEYE KATILMA SORUNU

Dünyada ilk gençlik örgütlenmelerinin 18. yüzyıl sonlarında Belçika'da gerçekleştiği bilinmektedir. «Genç Muhafızlar» olarak adlandırılan bu örgütü daha sonraki yıllarda İsviçre, İtalya, Norveç, Avusturya, Macaristan, Danimarka, Almanya, İspanya, Finlandiya'da kurulanları izliyor. Önceleri, bu gençlik örgütleri, yalnızca ekonomik amaçlarla uğraşmayı amaç ediniyor ve işçilerin politik mücadelesine katılmıyorlardı.

Gençlerin devrimci mücadeleye katılmaları sorunu o dönem işçi sınıfı partilerinin «sağ kanat» liderleri ve gruplarınca bilinçli biçimde erteleniyor ve engelleniyordu. Çünkü, işçi aristokrasisine dayanan bu kesimler, kapitalist üre-

tim biçimine son verme yerine, kapitalist düzen içinde kendilerine daha rahat bir yaşam ve çalışma koşullarını elde etmeyi amaçlıyorlardı. Bu liderlerden pek çoğu kendilerinin reformcu, uzlaşmacı politikalarına genç işçilerin ciddi tehlikeler yarattıklarını farketmişler ve genç işçilerin partiye ve sendikalara girmelerine çeşitli kısıtlamalar getirmişlerdi. Gençler için onlar, «kültürel» uğraşılarla sınırlı, politik olmayan örgütler kurdurtmuş, gençliği bu örgütler içinde «dizginlemeyi» amaçlamışlardı.

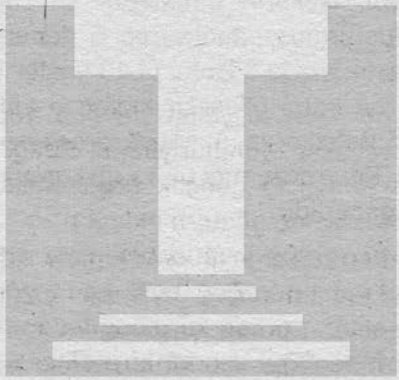
1885 yılında kurulmuş bulunan Belçika İşçi Partisi bu söylenenlerin gösterilmesine en güzel bir örnektir. Programında gençliğe yer veren ve gençlerin kimi somut sorunlarını dile getiren parti, genç işçilerin devrimci örgütlerini kurmayı ve genç işçileri partinin militan güçleri yapmayı amaçlamadığını açıkça söylemekteydi. Parti, gençlere devrimci bir dünya görüşü kazandırmayı ve kapitalizme karşı savaşa sokmayı amaçlamıyor; gençlerin kültürel, eğitsel, sportif uğraşılarla yetinmelerini öngörüyordu. Bu tür gençlik örgütleri burjuvazi için de kabul edilirlik sınırları içindeydi.

Bu söylenenlerin gerçekleştirilmesi için gerekli önlemler de getirilmişti. Örgütün bütün çalışmaları partinin «iznine» bağlıydı. O kadar ki

gençlik örgütü kongresini bile Belçika İşçi Partisi'nin izni olmaksızın toplayabilmek hakkından yoksundu.

Aynı dönemlerde diğer ülkelerde de benzer durumlar yaşanmaktaydı. İlk gençlik örgütünün 1906'da kurulduğu Almanya'da da sosyal demokrat «sağ» liderleri ayrı örgütlenmeye karşı çıkıyorlardı. İşçilerin birliklerini en sağlam biçimde oluşturmuş olmaları ve o dönemde çalışan işçilerin yüzde 35'inin 14-18 yaşlar arasında olmaları, bu karşı çıkışı açıklamaya yetecek niteliktedir. Belçika ve Almanya örnekleri gerçekte, İkinci Enternasyonal'in «sağ kanat»ı için de tümüyle geçerlidir.

2. Enternasyonal'in «sol kanat» liderleri ve delegeleri ise tamamen ayrı bir çizgideydiler. Onlar, gençlerin politik yaşama ve işçi sınıfının devrimci mücadelesine aktif olarak katılmaları gerektiğini belirtiyor ve diğer partileri de ikna etmeye çalışıyorlardı. Ancak, İkinci Enternasyonal içinde oportünizmin etkisi giderek arttı. Bu ise gençliğin örgütlenme biçimlerini, genel eğilimlerini şiddetli biçimde etkiledi. Gençlik giderek oportünizmin etkisinde örgütlülüğünü yitiriyor, kısırlaşıyor, ancak diğer yandan da enternasyonal içinde bilimsel sosyalizmi savunan liderlerin sözleri ile örgütlülüğünü geliştiriyordu.

TÜSTAV

LENİN VE GENÇLİK

Dünyada ilk sosyalist devrimi yapmış ve Sovyet Sosyalist Cumhuriyetler Birliği'ni kurmuş olan Rusya'da gençlik örgütlenmesi daha değişik gelişmeler göstermekteydi.

Rusya'da 1898 yılında Lenin ve arkadaşlarınca; otokrasinin yoğun baskılarını göğüsleyerek, işçi sınıfı partisi kurulduğunda mücadele insan gücü ve diğer maddi kaynaklar açısından zor durumdaydı.

Politik mücadeledeki deneyim azlığı ve zorunlu yeraltı çalışmaları; Rusya'da partinin, gençlik örgütlenmesi sorununu ileriye itmesine neden olmuştu. O dönemde koşullar zorlanarak oluşturulacak bir gençlik örgütü gelişmeden çökmeye mahkûmdu. Oysa parti genç unsurlara özellikle gereksinim duyuyordu ve güncel sorun Parti'nin çelikleşmesiydi. Daha sonraları 1905

devrimini analiz eden Lenin «...genç işçilerin, birçok grevde çalışmış, devrimlere katılmış, devrimci geleneklere ve geniş politik görüşe sahip, sömürüye ve baskıya karşı olan deneyimli savaşçıların deneyimlerine gereksinimi var.» demekteydi.

Ancak, Çarlık yönetimi de gençliğe kayıtsız değildi ve gençliği uyutma çarelerini aramakta, bir takım 'reformist' önlemlerle gençliği işçi sınıfı saflarından uzak tutmaya çalışmaktaydı. Çarlığın; ;saflar arasına ayırımlar sokmaya çalışan politikasına karşı Lenin;; «...birlik, örgütlenme ve dayanışma, her zaman olduğu gibi, uygarlığımızın zulüm gören, ezilen ücretli köleleri için kuvvetin tek kaynağıdır.» diyerek dikkatleri çekiyordu.

Rusya Sosyal Demokrat İşçi Partisi (RSDİP), program ve tüzüğünü 1903'de yapılan 2. kongresinde benimsedi. «Minimum program» işgücünün korunması önlemleri arasında, «işçi sınıfının fiziksel ve moral dejenerasyonundan korunması» için alınması gereken kararları belirledi. Kongre, genç öğrencilere karşı takınılacak tavrıda tartıştı. Rusya, nüfusunun geniş kesimlerinin katılacağı demokratik devrime hızla yaklaşmaktaydı. Bu nedenle, Kongre genç öğrenciler arasındaki devrimci insiyatifin yüksel-

mesini sevinçle karşıladı ve tüm «Parti örgütlerini mümkün olan her yolla, bu gençlere örgütlenme çabalarında yardım etmeye» çağırdı.

Kongre tarafından alınan karar genç öğrenci grupları için iki ana görev belirledi: 1— Sürekli ve tam bir sosyalist dünya görüşünün işlenmesi ve 2— İlk aşamalarda ciddi hatalar yapılmasını önlemek için, Sosyal-Demokrat örgütlerle bağların kurulması ve onların öğretilerinin kullanılması.

Kongrede yaptığı konuşmada Lenin, burjuvazinin öğrenci gençliği doğru çizgiden ayırmak için yaptıklarına dikkati çekerek, gençlerin doğru politik çizgiyi seçmeden önce değişik politik eğilimleri bütünüyle anlaması gerektiğini vurguladı. Lenin'in partisi gençliği saflarına kazanmanın önemini görerek çalışmalarını ona göre düzenliyordu. Kabul edilen tüzükte o günün koşulları gözetilerek Partiye üye olma koşulları arasına yaşla ilgili bir sınırlama ve Lenin'in özellikle genç unsurlara gereksinim duyulduğu bir zamanda Parti yöneticilerinin dikkatini, Parti saflarını genç insanlarla genişletmek gereğine çekmesi, Parti çalışmalarında gençlere güven gösterilmesini istemesi bunun kanıtıdır. O günlerde genç insanlara gösterilen haksız güvensizlik Lenin'in bu gayretlerini açık-

layan gerekçelerdir. Lenin, Parti önderlerinden Gusev'e «profesyonel bir devrimci her bölgede düzinelerle yeni bağlantılar kurmak; vaaz vererek değil çalışarak konuyu onlara olduğu gibi sunmak, onları eğitmek ve hedefe ulaştırmak zorundadır. Sonra başka bir yere gitmeli ve bir iki ay sonra geri dönerek yerini alan gençleri kontrol etmelidir. Seni temin ederim, aramızda gençliğe karşı aptalca, cahilce ve Oblomov'vari (*) bir korku var. Yalvarırım bütün gücünle bu korkuya karşı savaş» diye yazıyordu. Yaklaşan devrim bu sorunu gündeme getirdi. Gençler kararlılıkları, cesaretleri ve bencillikten uzak tavırlarıyla yaklaşan savaşta Partinin militan gücünün büyük kısmını oluşturuyorlardı. Lenin, gençlerin deneyimsizliğinden çekinilmemesi gerektiğini, devrimci savaşlara katılmanın genç devrimciler için en iyi okul olduğunu ve sınıf mücadelesi sırasında Partinin programının ve kuramının doğruluğunu onlara göstereceğini söylüyordu. Lenin gençliğin ve özellikle işçi gençliğin mücadeleye çekilmesi gerektiğini vurguladığı bir yazısında «tüm mücadelenin gidişini gençlik, hem öğrenci gençlik, hem —çok daha büyük ölçüde— işçi gençlik belirleyecektir» diyerek düşüncelerini özetliyordu.

(*) Bir Rus romanında geçen tembel, çalışmayı aptallık sayan ve ondan korkan bir tiptir.

Ancak, tüm işçi sınıfı mücadele tarihinde olduğu gibi, Rusya'da da oportünistler gençleri mücadeleye sokmamanın yöntemlerini araştırmakta ve bunu açıkça belirtmekteydiler. Menşeviklerin liderlerinden Larin, bir yazısında, parti içinde daha az genç, daha çok aile babası ya da savaştan yılmış kişilerin bulunması «zorunluluğu»ndan dem vurmaktaydı. Lenin, Menşeviklere: «sizin istediğiniz öncü bir parti değil, artçı bir partidir: böyle bir parti daha uyuşuk olacaktır.» diyerek cevap verdi. Lenin'in bu sözleri yalnızca Rusya'dakilerin değil, tüm dünya oportünistlerinin gençlik hakkındaki düşüncelerini özetlemekte ve onların yanlış anlayışlarını göstermekteydi.

— Birinci Dünya Savaşı öncesinde gençlik emperyalist savaşa karşı çıkıyor:

Rusya'da gençlerin kahramanlığı, dünya gençliği için kendi örgütlenme gücüne güvenmeyi aşılayan çok önemli bir örnektir. 1905-1907 Rus Burjuva Demokratik Devrimi sırasında Alman Sosyal Demokratları genç işçiler arasında savaş aleyhtarı propagandayı en geniş biçimde yaymaktaydılar. Tüm Avrupa'da başını Lenin, Rosa Luxemburg gibi önderlerin çektiği anti-militarist propaganda genç işçi birliklerinin saflarını azımsanmayacak kadar genişletmiş, yeni örgütlenmelerin temellerini atmıştır.

Birinci Dünya Savaşı öncesi savaşa karşı takınılan eğilim, uluslararası işçi sınıfı hareketinin denek taşlarından birini oluşturmuştur. Kimi partiler sınıf uzlaşmacısı bir politikayı benimseyerek savaşı desteklemiş, «vatanı savunma» maskesi altında işçi ve emekçilere burjuvazinin savunmasını yaptırmışlardır. «Vatanı» savunma maskesiyle önce Avrupa'da ve sonra da dünyanın tümüne yakınında işçi ve emekçileri birbirleriyle savaşmaya ikna etme misyonunu yüklenmişlerdir. Bu izlenen politikayı «sosyal şovenizm» olarak değerlendiren bilimsel sosyalist hareket öncelikle savaşa karşı savaşmış, sonradan da «emperyalist savaşı», «iç savaşa» dönüştürmeye çalışmıştır. Bu dönemde halkların kardeşliğini savunarak «bütün ülkelerin işçileri birleşin» sloganını hayata geçirmeye çalışan enternasyonalist hareket ilk sosyalist devrimini başarmış, kapitalizmi, sosyal şovenizmi önemli ölçüde geriletmiştir. Bütün bu çalışmalar yansılarını gençlikte de bulmuştur.

Anti-militarist çalışmalar uluslararası bir gençlik birliğinde toparlanmak eğilimini de doğurdu. 1900'de Paris'te yapılan 2. Enternasyonal kongresinde uluslararası bir birlik oluşturma girişimi başarısız kalmıştı. Ancak 1907'de Stutgart'daki İkinci Enternasyonal kongresinde,

gençler militarizm üzerine tartışma açtırmayı başardılar. Lenin ve Luxemburg'un önerisiyle kongrede militarizm üzerine şu istem dile getirildi: «Genç işçilerin, ulusların kardeşliği ve sosyalizm anlayışı ile eğitilmelerine ve sınıf bilinci ile yoğurulmalarına yardımcı olun.» Bu yapılanlar, gençliğin uluslararası birliği için atılan ilk temellerdi. 22-26 Ağustos 1907'de toplanan 1. Uluslararası gençlik konferansında görüldüğü gibi gençler, enternasyonalist görüşleri büyük çabuklukla kavramakta ve gereklerini yerine getirmekteydiler. Anti-militarist eğitim ve propaganda enternasyonalist örgütlenmenin bir gereği olarak kavranmakta ve gençlik örgütlerince (o günlerden beri) hem üyelerine hem de geniş kitlelere benimsetilmeye çalışılmaktaydı.

Konferans başkanlığına, Konferansın toplanmasında etken olan anti-militarist hareketin öncülerinden Karl Liebknecht getirildi. Liebknecht gençlik içinde, oportünistlere karşı verdiği mücadele dolayısıyla sevilen bir liderdi. O günler için gençliği şöyle değerlendirmekteydi: «Gençliği elinde tutan, orduyu da elinde tutar.» Konferans'a sunduğu raporda Liebknecht anti-militarist mücadele için önemli açılımlar sağladı. Militarizmin tarihi üzerindeki araştırması sonucunda, kapitalizmin son aşamasındaki militarizmi tanımladı ve militarizmin en önemli özelli-

ğinin «burjuvazinin sınıf üstünlüğü ve işçi sınıfının politik olarak boyun eğişi için en önemli silah» olduğunu vurguladı.

Bir çok ülkede militarizme karşı mücadele geniş emekçi kesimlerin politik aydınlanmasına ve sosyal demokrat partilerin birleşmesine yardımcı oldu. Anti-militarist mücadele, cepheye gönderilecek genç işçiler için dirimsel önem kazandı. Liebknecht «Genç işçiler düzenli olarak sınıf bilinci ve militarizm nefretiyle donatılmalıdır. Gençlik heyecanı genç işçilerin yüreklerinde böyle bir ajitasyona karşılık verecekti. Genç işçiler, sosyal demokrasiye ve sosyal demokrat anti-militarizme bağlıdırlar. Herkes görevini yaparsa onlar kazanacaklardır ve kazanmalıdırlar» diyerek konferansı yönlendirdi ve şu kararın geçmesini sağladı: «Konferans, ülke işçi sınıfı mücadelesindeki militarizm tehlikesine özel olarak dikkati çeker ve kongrenin (2. Enternasyonal Stutgart Konferansı) kararında belirtildiği gibi uluslararası gençlik hareketinin görevinin militarizme karşı savaşmak olduğunu savunur.» Buna karşılık Konferans, «sağ kanat» temsilcilerinin ağırlığı nedeniyle gençlik örgütlerinin eylemlerinin eğitimle sınırlı olduğu kararını da benimsemek zorunda kaldı. Ancak, karar eğitimin sınıf mücadelesi içinde gerçekleş-

mesi gerektiğini ve bunda partilere büyük görevler düştüğünü kabul etmekteydi.

Savaş yılları, 2. Enternasyonal'in sosyal şovenistlerinin «iç barış» çığlıklarıyla kendi ülkelerinin burjuvalarına destek oldukları yıllar oldu. Savaş kredileri onların oylarıyla benimsendi. Bu konuda yalnızca Lenin ve arkadaşları emperyalist savaşın iç savaşa çevrilmesi gerektiğini söylemekteydiler. Gençlik örgütleri başlangıçta savaşın çıkmasına değişik ve kimi kez de yanlış yollardan direnmişlerse de sonradan 2. Enternasyonal'in sosyal şoven partilerinin etkisi altına girerek sosyal şoven bir çizgi izlemeye başladılar.

Bütün bunlara karşın, enternasyonalizm'e bağlı kalan bir kaç gençlik örgütünün etkin çalışması sonucu 1915 Nisanında bir gençlik Enternasyonali toplandı. «Savaş» tartışılan temel konuydu. Rusya'dan Lenin'in direktiflerini aktaran iki parti üyesi delege İnessa Armand ve Yegorov, konferansın olumlu bir yönde gelişmesini sağladılar. Ancak, savaşı iç savaşa dönüştürme tezini geçirtemediler. 3 Ekim anti-militarist uluslararası gençlik günü olarak kabul edildi ve bayram biçimine getirildi. «Gençlik Enternasyonali» isimli bir yayın çıkarılması benimsendi.

Lenin ve diğer bilimsel sosyalistler tüm sa-

vaş boyunca gençliğin anti-militarist çalışmalarını yönlendirdiler, onlara çeşitli mücadele yollarını öğrettiler. Gençlik örgütlerinin, gizlice basıp dağıttığı bildiriler ve etkin olarak katıldığı protesto mitingleri özellikle başarılı oldu. Bu çalışmalar gençlik örgütlerinin kendi aralarında da örgütlenmelerine yardımcı olmaktaydı. Savaş sonunda Hollanda ve Fransa dışındaki tüm gençlik örgütleri Gençlik Enternasyonali'ne katılmıştı.

— Lenin'in görüşlerinin hayata geçmesi:

Rusya'da gençliğin tek örgütünün kurulması amacıyla Parti «Genç sosyalist işçiler birliği tüm Rusya kongresi»nin toplanmasını öneriyordu. Ancak bu önemli kongre, hazırlıkları yaklaşan Büyük Ekim Devriminin yeni görevleri nedeniyle ertelenmek zorunda kaldı.

Devrim sonrası; Gençliğin devrim mücadelesine katkıları ve mücadeledeki yeri Tüm Rusya Örgütünün kurulma çalışmalarını hızlandırdı. Kongre hazırlıkları için Parti Merkez Komitesine bağlı örgütleyici bir büro kuruldu. Krupskaya da bu çalışmalar içinde görevliydi. Kongre 1918'de 29 Ekim - 4 Kasım tarihleri arasında Moskova'da toplandı. 22100 genci temsilen yüzde 80'i işçi ve köylü olan, 176 delege komünist Gençlik Birliği (KGB)nin temel amacını oy bir-

liğiyle şöyle belirledi: «Rusya Komünist Partisi (RKP) ile dayanışma halinde bulunan birlik, kendisini bilimsel sosyalist fikirlerin yayılması ve Sovyet Rusya'nın yapısında aktif bir yer almaları için genç işçi ve köylülerin cesaretlendirilmesi amacına adar. «Parti ise tüm örgütüne Komünist Gençlik Birliği (KGB) nin kuruluşuyla ilgili olarak şu genelgeyi yayınlıyordu. «Rusya Komünist Gençlik Birliği (RKGB), bilimsel sosyalizm için mücadelesinde Rusya Komünist Partisi (RKP) ile elele ilerliyor ve genç işçi ve köylüler arasında bilimsel sosyalist fikirleri yayıyor.»

Komünist Partisi Merkez Komitesi (KPMK), KGB'nin bağımsız bir örgüt olduğunu vurguladı ve parti yerel örgütlerinin, gençlerin bağımsızlığını gözeterek, KGB'nin yerel örgütlerine her türlü desteği yapması gerektiğini belirtti.

İç savaş boyunca açlık ve yokluğa karşılık işçi sınıfının iktidarı aldığı ilk ülke; sosyalist vatan, tüm işçi ve emekçiler tarafından, burjuvaziye ve gericiliğe karşı korundu. Bu mücadele gençlerin Partiye hazır kaynak olarak katılmalarından güç alıyordu. 1919 da yapılan Parti 8. Kongresinde gençlerle ilgili olarak alınan özel kararda; «Proleter devrimi, büyük sayıda sorumlu işçiler ve bilinçli savaşçılar gerektirir. İş-

çi sınıfının ve yoksul köylülüğün yetişen nesli, devrimci inşada gittikçe daha aktif yer alma yüce göreviyle karşı karşıyadır ve devrimi sürdürmek ve pekiştirmek için hazır olmalıdır» deniliyordu. Partinin bunca önemli görevler yüklediği gençlere olan bu güven, kendi kendine de gelişmemişti. İşçi sınıfı partileri ve önderleri, bu güveni gençliğin özverili çalışmalarıyla hakettiğini belirtmektedirler. Stalin, «Komsomol her zaman savaşçılarımızın ilk saflarında yer almıştır. Onun, devrim hayatımızın eylemlerinin dışında kaldığı herhangi bir olay bilmiyorum» diyerek gençliğe duyulan sonsuz güveni açıklamıştır.

Gençlik örgütleri de kendilerine verilen değeri her zaman haklı çıkarmayı bilmişlerdir. Parti önderliğinde gerçekleştirdikleri örgütlenmelerinin partinin hazır kaynağı olduğunun bilincinde, hiç bir görevden kaçınmamışlardır. 38 gençlik örgütünün temsil edildiği 1922 Komünist Gençlik Enternasyonali (KGE) 3. Kongresinin şu kararı bunun en güzel örneklerindendir: «Gerek faşizm ve gerekse savaş tehdidine karşı mücadele ve Komünist Gençlik Birliklerinin, Komünist Partiler için militan bir rezerv ve aktif bir yardımcı olacak biçimde kitle örgütlerine dönüştürülmesi gereklidir.»

Gençlik örgütlerinin işçi sınıfı partilerinin

karşısında izledikleri politika, işçi sınıfı partilerinin gençlik örgütlerini yönlendirmede ve onlarla ilişki kurmada gösterdikleri titizliğin bir sonucuydu.

Komünist Partisi Merkez Komitesi (KP-MK), Rusya Komünist Gençlik Birliğin (RKGB) deki işlerin durumuna ve yerel parti ve gençlik örgütleri arasındaki ilişkilere büyük önem verdi. KGB'nin çalışmalarını istenilen yönde ilerletmesi ve onların insiyatifine engel olunmaması için büyük bir sabır ve titizlik gösterildi.

Rusya Komünist Partisinin 1918'de örgütüne yayınladığı genelgenin bir bölümünde yazılı bulunanlar, bunun başarıyla uygulanmasının ilk örneklerindendir. «KGB'nin bağımsız bir örgüt olduğunu, yerel RKP (B) örgütlerinin, gençlerin bağımsızlıklarını gözeterek, birliğin yerel örgütlerine her türlü desteği yapmaları gerektiği.»

Bu kongreden sonra toplanan RKGB-MK, Parti ile gençlik örgütü arasındaki ilişkileri kararara bağladı. «RKP'nin program ve taktiklerini benimsediğini» ve onun «kendi tüzüğüne ve çalışma programına sahip olan; merkez ve yerel gruplarının kontrolu altında çalışan bağımsız bir örgüt» olduğunu belirledi. Birlik merkezinin yönlendirilmesi ise Partinin Merkez Komitesince yapılacaktı. Devrim sonrası koşullarında bu konu-

da da şu belirtildi. «Rusya Komünist Gençlik Birliği Merkez Komitesi (RKGB-MK) doğrudan Rusya'ya Komünist Partisi Merkez Komitesi (RKP-MK) ne bağlıdır. «Bu devrimi başarmış bir Partinin gençlik örgütünü yönlendiriciliğinin en güzel anlatımıydı.

2. Tüm Rusya Kongresi Ekim 1919'da 96000 üyeyi temsilen 429 delegenin katılımıyla yapıldı. Gençlerin iç savaşa daha etken katılımı sorunları, üye kazanımı, iç işleyiş gibi sorunlar karara bağlandı.

— Bilimsel sosyalist öğreti ve gençlik:

Rusya'da devrimin kazanımlarının korunması, geliştirilmesi, sosyalizmin ekonomik temellerinin atılmasında da, Lenin ve Parti gençliği çok büyük görevlerin beklediğini belirtiyordu. Komünist Gençlik Birliği (KGB) nin Ekim 1920 de yapılan 3. Tüm Rusya Kongresinde Lenin, gençliği sosyalizmin kuruluşu yolunda bekleyen zor ancak onurlu görevleri açıklıyor, gençliğin eğitimi ve öğretiminin önemini belirtiyordu. Lenin, sosyalizmin inşasının gençliğin omuzlarında yükseleceğini, çünkü kapitalist toplumda yetişmiş işçiler kuşağının olsa olsa, sömürüye dayanan eski kapitalist toplumsal yaşamın temellerini yıkma görevini başarabileceğini ve sömürüsüz bir toplumda çalışmaya başlayan yeni

kuşağın yetiştirilmesine yardımcı olarak, yeni bir toplumsal sistemin yaratılmasına katkıda bulunabileceğini belirtiyordu: «genel olarak gençliğin ve özel olarak da KGB ile öteki örgütlerin görevleri şu tek sözcükle özetlenebilir: Öğren. «Lenin, kongrede yaptığı konuşmada bu konuda «...eski kapitalist toplumun değişmesiyle, komünist toplumu yaratacak yeni kuşakların eğitimi eski çizgiler üzerinde yürütülemez. Gençliğin eğitimi; öğretimi ve öğrenimi, eski toplumun bize bıraktığı malzemeden başlamalıdır» diyor ve ekliyordu «Komünizmi, ancak tüm bilgilere örgütlere ve kuruluşlara da dayanarak ancak eski toplumun bize bıraktığı insan gücü ve araç stokunu kullanarak kurabiliriz.»

Lenin sosyalizmi ileriye götürmek isteyen gençliğin ve KGB'nin her şeyden önce bilimsel sosyalizmi öğrenmesi gerektiğini vurguluyordu. Ancak bunun çalışma ve mücadele olmaksızın bilimsel sosyalist el kitapları ve broşürlerdeki bilgi toplamını ezberlemekle olmayacağını da belirterek şunları söylüyordu: «Komünist bilgileri ve sloganları öğrenmekle yetinemezsiniz. Bu biçimde Komünizmi yaratamazsınız. Ancak, insanlığın yarattığı bütün hazinelerin bilgisi ile kafanızı zenginleştirdiğiniz zaman bir komünist olabilirsiniz.»

Lenin genç neslin eğitiminin yeni bir yoldan yapılacağını belirtiyor; bu yüzden gençlerin kafasını boş ve yanlış şeylerle dolduran, ancak kendisine kâr sağlayabilecek hizmetliler yetiştiren eski burjuva okulunun reddinin, bilgi birikiminin reddi anlamına gelmeyeceğini, çünkü, bilimsel sosyalizmin insan bilgisinin toplamının bir sonucu olduğunu bu yüzden iyi bir bilimsel sosyalistin bu bilgi toplamını edinmesi gerektiğini de ısrarla belirtiyordu.

Aynı konuşmada Lenin «eğer bir komünist ciddi ve sıkı birçok çalışma yapmadan, eleştirel olarak incelenmesi gereken olguları anlamadan, edindiği hazır sonuçlar yüzünden komünizmi ile öğünmeyi tasarlamışsa, çok acınacak bir komünist olacaktır» diyordu.

«Böyle bir yüzeysellik, kesinlikle çok tehlikelidir. Eğer, az bildiğimi biliyorsam, daha fazla öğrenmeye çalışırım, ama bir insan komünist olduğunu ve hiç bir şeyi iyice öğrenmeye gereksinmesi olmadığını söylüyorsa, hiç bir zaman Komünist'e benzer bir şey olmayacaktır.» diye ekliyordu. Daha sonra bir gençlik örgütünün Sosyalizm'in kuruluşuyla ilgili görevlerini açıklayan Lenin, «eski kuşakların görevi burjuvaziyi alt etmekti. O zamanlar esas görev, burjuvaziyi eleştirmek, yığınlar arasında burjuvazi-

ye karşı nefret uyandırmak, sınıf bilincini ve güçlerini birleştirme yeteneğini geliştirmekti. Yeni kuşak çok daha karmaşık bir görevle karşı karşıyadır. Yalnızca kapitalistlerin saldırısına karşı, işçilerin ve köylülerin gücünü yükseltmek üzere güçlerinizi birleştirmek zorunda kalmıyorsunuz. Bunu yapmanız gerekli. Bunu açıkça anladınız; Komünist olan bunu kesinlikle kavrıyor. Ama bu yeterli değil. Komünist bir toplum kurmalısınız. Bir çok bakımlardan işin yarısı yapılmıştır. Eski düzen, hakettiği gibi, yıkılmış ve gene hakettiği gibi bir harabe yığınına dönüştürülmüştür. Zemin temizlenmiştir ve bu zemin üzerinde genç komünist kuşak, komünist bir toplum kurmalıdır. Kuruluş görevi ile karşı karşıyasınız ve ancak, tüm modern bilgiyi iyice öğrenerek, ancak komünizmi hazır, ezberlenmiş formüller, öğütler, tarifler, reçeteler ve programlar olmaktan çıkarıp, acil çalışmalarınızı birleştiren, canlı bir şey haline getirebilirseniz ancak, komünizmi pratik çalışmalarınızda bir kılavuz haline dönüştürebilirsiniz, bu görevin üstesinden gelebilirsiniz. Tüm genç kuşağın öğretiminde, eğitiminde ve harekete geçirilmesinde, size kılavuzluk edecek görev budur. Her genç kadın ve erkeğin içinde olması gereken, komünizmin milyonlarca kurucusu arasında ve en önde giden siz olmalısınız. Tüm genç işçi ve

köylü yığınlarını komünizmi kurma işine çekmedikçe komünist toplumu kuramazsınız» diyerek görüşlerini dile getiriyordu.

Gençliğin yetiştirilmesinin, eğitilmesinin ve onlara verilen eğitimin tüm amacının onları devrimci ahlâkla donatmak olduğunu belirten Lenin, bu devrimci ahlâkın sömürüye dayanan toplumların ahlâkıyla ilgisiz bir şey olduğunu da öğretiyordu.

Lenin, «Genç kuşak, komünizmi, ancak çalışmalarındaki, eğitim ve öğretimindeki her adımı, proleterlerin ve çalışan halkın eski sömürücü topluma karşı verdiği sürekli mücadele ile birleştirerek öğrenebilir.» KGB her işe yardım eden ve insiyatif ve girişimcilik gösteren bir hücum gurubu olmalıdır. Birlik öyle olmalıdır ki, herhangi bir işçi, onun öğretilerini anlayamayabileceği, belki de öğretilerine hemen inanamayabileceği, ama pratik çalışmaları ve uğraşılarından gerçekte, ona doğru yolu gösteren insanlar olduklarını anlayabileceği kişilerden oluştuğunu görebilsin.» diyordu.

Lenin, 1920'deki Komünist Gençlik Birliği (KGB) 3. Tüm Rusya Kongresi'ndeki bu konuşmasından çok önceleri de gençlik örgütlerinin dikkatini bir başka önemli noktaya, eğitim konusundaki bir saptırmaya çekmekteydi. «Politik

bağımsızlık isteği haklıdır, çünkü, hareketin biricik ve temel amacı olan sosyalist eğitimdeki tarafsız bir temel üzerinde serbestçe taraf tutmak için gençlerin bağımsızlığa gereksinimi vardır.» diye Komünist Gençlik Enternasyonali (KGE) Merkez Organı «Gençlik Enternasyonali»nde yer alabilen bir takım görüşleri Lenin, şu kısa yanıtıyla çürütüyordu; «Gençlik birliklerinin temel amacı, kendi kendini eğitme, tümüyle açık seçik bir sosyalist dünya görüşünü şekillendirmedir.»

Bugün sosyalizmin üst aşamasına geçmenin maddî ve teknik temellerini atmakta olan SSCB'de devlet, Partinin önderliğinde Lenin'ci Komünist Gençlik Birliği'ne önemli görevler yüklemekte ve bu görevleri devrimin 60. yılında yürürlüğe giren yeni Anayasa'da şöyle belirlemektedir:

«Madde 7 — Sendikalar, Sovyetler Birliği Lenin'ci Komünist Gençlik Birliği (SBLKGB), kooperatif ve diğer kitle örgütleri tüzüklerinde belirtilen görevler uyarınca devlet ve kamu işlerinin yönetimine, politik, ekonomik ve sosyo-kültürel sorunların çözümüne katılırlar.»

«Madde 99 — Halk vekili adayı gösterme hakkı Sovyetler Birliği Komünist Partisi (SBKP)'ne, sendikalara, SBLKGB'ne, koopera-

tif ve diğer kamu örgütlerine, emekçi topluluklara aittir.»

Gençlik, yalnızca sosyalizmin üst aşamasına geçme hazırlıkları içinde bulunan SSCB'de tüm sosyalist ülkelerde ve sosyalizm için mücadele veren ülkelerde, işçi sınıfı partilerinin yönlendiriciliğinde en ön saflarda mücadeleye katılmaktadır. Bu mücadelede Lenin'in öğrettiği ilkeler gençliğin yolunu aydınlatmaktadır.

TÜSTAV

BULGARİSTAN GENÇLİK HAREKETİ VE DİMİTROV

«Gençliğe ilham veren, halkımızın önderi ve öğretmeni Dimitrov yoldaşın adı, Bulgaristan'da devrimci gençlik hareketi ile sıkı sıkıya bağlıdır. Bu gerçekten yola çıkarak Halk Gençlik Birliği, Dimitrov'un resmi işlenmelidir.»

Bu karar, Georgi Dimitrov'un Bulgaristan gençliği için büyük ve eşsiz öneminin bir anlatımıdır. Ancak, Dimitrov yalnız Bulgaristan gençliğinin değil, tüm dünya gençliğinin önderi ve öğretmeni olarak tanınır.

Dimitrov, en genelinden en özeline kadar sayısız konuda gençlik için tam bir yol gösterici olmuştur. Dimitrov, işçi sınıfı partisinin gençlik içindeki platformu olan gençlik örgütlenmesinin ilkelerini güncelliğini kaybetmeyecek bir biçimde somutlamıştır. Yine anti-faşist

mücadelede tüm gençliği birleştirme yolunda Dimitrov'un görüşleri, bu konuda temel olma niteliklerini korumaktadır. Dimitrov'un katkıları bu önemli konuları da aşmaktadır. O, yaşamı boyunca gençliği örgütlemeye, eğitmeye ve işçi sınıfı mücadelesine kazanmaya büyük bir ağırlık vermiştir. Bugün politik sorunların yanında gençlik hareketlerini ilgilendiren bir çok kültürel, ahlâkî ve pratiğe ilişkin sorunlarda Dimitrov'a başvurarak çözümler bulmak mümkündür. Dimitrov'un öğretileri tüm dünya gençliği için mücadelenin her aşamasında yararlanılması gereken bir birikimdir.

Gençliğin olumlu özellikleri onun kendiliğinden sosyalizm saflarında yer almasını sağlamamıştır, sağlayamamaktadır. Ancak demokrasi ve sosyalizm mücadelesinde enerjileri, özverileri ile ön safta bulunmaları gereken gençlik için bunun sağlanması büyük önem taşımaktadır. Gençlerin bu mücadeleye çekilmeleri için işçi sınıfı hareketi onların örgütlenmelerini yönlendirmekte, sağlamaktadır. Ancak gençliğin sözü edilen niteliklerinin burjuvazi de bilincindedir ve onu yanlış yollara itmek, politikadan uzak tutmak için de aynı özellikleri istismar etmektedir. Dimitrov, bu gerçeği en iyi görenlerden olmuştur. Eğer gençliğin özel, ekonomik, siyasal ve kültürel çıkarları göz ardı edilir, dev-

rimci eğitimine, devrimci ahlâkına gereken özen gösterilmezse Dimitrov'un işaret ettiği gibi, «faşizm, çürük demogojisini geniş gençlik kitlelerinin eğilimlerine uydurabilir.» Gençliğin savaşçı potansiyelinden kendi gerici amaçlarını gerçekleştirebilmek için yararlanmaya, gençleri kapitalizmin gerici dayanağı haline getirmeye çalışır. Faşistlerin sözde anti-kapitalist sloganlarına kanan ve karşı devrimin elinde oyuncak olan gençlik kitleleri ülkemizde ve dünyada, geçmişte ve bugün sayıca hiç de az değildir. Gençliğin burjuvazi tarafından aldatılma oyunlarına dikkati çeken Dimitrov, şu noktaların altını çizer: «Faşizmin gençliği yalnızca militarizm büyüsüyle kendine çekmediğini göz önünde bulundurmak gerekir. Faşizm, onların belirli bir kısmının askerî biçimde örgütlenmiş birliklerde besleyip donatmakta, bazılarına iş bulmakta, hattâ gençlik kültür kurumları denilen kurumlar bile kurmakta ve böylece emekçi gençlik kitlesini gerçekten beslemek, donatmak, eğitim ve öğretim yapmak ve onlara iş sağlamak istediğini; bunu yapabilecek güçte bulunduğunu gençliğe aşılamaya çabalamaktadır.»

Gençliği faşizmin aldatmacalarına karşı korumak, anti-faşist mücadelede etkin kılmak bilimsel sosyalistler için çok önemli konulardır. Bu mücadelenin başarısında gençlik örgütünün

'tekliği'nin öneminin bilincinde olan sosyalistler, bunun gerçekleşmesi için sürekli çalışırlar. Ancak, bu konuda hayalci de değildirler ve sosyal demokrat gençlerin örgütleri ile birleşmeye giden yolda anti-faşist, anti-emperyalist mücadele içinde ilkeli birliği, ortak savaşı gerçekleştirmeye çalışırlar. Bu çabalarında politik esneklik ve ideolojik titizlik sosyalist gençlere en önemli rehberdir.

Yalnızca faşizmin aldatmacalarıyla değil sapık akımların etkisiyle de gençlik karşı devrim saflarına katılabilmekte, ya da karşı devrimin yararına eylemlere sürüklenebilmektedir. Sağ sapma gençliği, sosyalizm hedefinden uzaklaştırarak, günlük mücadelede içine hapsederek; «sol» sapma da gençliğin önemini abartarak, ona kaldıramayacağı görevleri yükleyerek ve gençliğin özlem ve çıkarlarını küçümseyerek geniş gençlik kitlesini sosyalist mücadeleden koparmakta, dolaylı yoldan burjuvazinin değirmenine su taşımaktadır.

Parti, tüm bu nedenlerle gençliğe önem vermektedir. Gençlik içinde geniş bir kitle tabanının oluşmasına çalışmaktadır.

— Gençlik örgütü, gençliğin tüm çıkarları doğrultusunda mücadele eden bir kitle örgütüdür:

Dimitrov, gençlik örgütlerinin Partinin gençlik içindeki platformu olması ilkesinin yanlış anlaşılabileceğine ve bunun örneklerinin görüldüğüne dikkati çeker ve bu yönde gelişen sekterlikleri eleştirir. «Bir çok kapitalist ülkelerde komünist gençlik birliklerimiz, hâlâ kitle örgütlerinden uzak kalmış, doğal olarak sekter birliklerdir. Onların başlıca zayıflığı Komsomol'un bir komünist gençlik partisi olmadığını unutarak şu anda bile komünist partilerini, onların çalışma biçim ve yöntemlerini kopya etmeye çalışmalarıdır. Onlar Komsomol'un özel görevleri olan bir örgüt olduğunu yeter derecede hesaba katmamaktadırlar. Bu örgütün çalışma, eğitim ve mücadele yöntem ve biçimleri gençliğin somut düzeyine ve gereklerine uydurulmalıdır.» Gençlik örgütü, partinin gençlik içindeki platformu olmasına karşın asla bir gençlik partisi değildir. Partinin programını benimser, gerçekleştirilmesi mücadelesinde partiye omuz verir. Ancak, üye kabulünde denenmiş, yetişkin kadrolar beklemez. Gençlik yığınları içindeki sosyalizme açık, dürüst insanlara kapısını açık tutar. RMS (İşçi Gençlik Birliği) diyordu Dimitrov, «Sayıca partiden çok olmalıdır. Bir gencin RMS'ye girmesi için aranan başlıca koşul onun dürüst ve güvenilir olmasıdır. O, yeteri kadar hazırlıklı olmayabilir. RMS gençliği eğiten bir okul değil mi-

dir?... Fakat, bunun yanı sıra, doğal olarak provoke edici zararlı unsurlara RMS'de yer olamaz. Böyle insanlara karşı çok uyanık davranmak gerekir.»

Gençlik birlikleri gençliğin tüm çıkarları doğrultusunda mücadele eden kitle örgütleridir. Gençlik örgütü birbirinden ayrılamaz, Üç saçayak üzerinde oturur. İşçi, köylü, öğrenci gençlik. Bu kesimlerin tümünün çıkarlarını savunan ve tümünü örgütlemeye çalışan gençlik örgütü, doğal olarak işçi ve emekçi gençlerin sayıca ağırlığına önem verir ve gözetir. Dimitrov, tüm dünya gençlik örgütlerine yol gösteren şu sözlerinde bu gerçeği çok kısa bir biçimde belirlemiştir: «Gençlik hareketinin temelinin, işçi ve köylü gençliği olması gerektiğini unutmayınız. Bu sizin dayanacağınız geniş kitledir. Dürüst, yetenekli aydınlara sahip olmanız çok önemlidir, fakat iyi kadroları başlıca işçi ve köylü gençliği arasından elde etmek gerekir. ...Bu görevi gözönünde bulundurarak, siz de çalışmalarınızı ona göre ayarlamalısınız.» Bu önerinin anlamı şudur: Nasıl bir işçi sınıfı partisinin başarıya ulaşabilmesi için, kendi sınıf tabanına oturması ve buradan kazanacağı üyelerin yönetim kademelerinde ağırlığını sağlayabilmesi gerekiyorsa, sosyalizmin kuruluşu için partinin yanı başında doğuşen gençlik örgütü için de, bu gereklidir.

Ancak, işçi ve köylü gençlik tabanına oturması ile gençlik örgütü küçük burjuva tutarsızlıklarından ve bu ideolojinin etkilerinden kurtulabilir. Bunun için gençlik örgütü «okullarda, köylerde, işletmelerde, iş yerlerinde, bölgelerde kendiliğinden, zorlamadan yayılabildiği kadar yayılmalıdır.»

Bununla birlikte Dimitrov'un dikkat çektiği diğer bir uç nokta da gençlik örgütünün kapalılığıdır. Başlangıçta Bulgaristan'daki gençlik örgütü yalnızca işçi gençleri örgütlemeye çalışıyor, köylü ve öğrenci gençlere kapılarını kapalı tutuyordu. Bu çalışmanın kitlesel niteliğini anlayamamaktan ve parti taklitçiliğinden kaynaklanıyordu.

— Gençlik örgütünün gençlik kitleleriyle kaynaştıran çalışmalar nelerdir:

Partinin yolundan yürünmesi, partinin ideolojik yönlendirmesi doğru kavranması gereken ilkelerdir. Kimi durumlarda partinin yanlışları gençlik örgütünün de yanlışlarına neden olabilir. İşçi sınıfı mücadelelerinde örnekleri görülen bu durum, yine ancak partinin yönlendiriciliği ile giderilebilir.

Partinin programı, gençlik örgütünün sosyalizm mücadelesinde ve sosyalizmin kuruluşunda görevlerini açıkça ortaya koyar. Bu bakım-

dan yönlendiriciliğin temelinde politik ve ideolojik yol göstericilik yatar. Parti gençlik örgütünün sorunlarını yakından izler. Bu sorunların aşılması için çözümler önerir. Örgüt içindeki Parti üyelerini —ki bunlar örgütün çekirdeğini oluşturmaktadırlar— bu çözümler doğrultusunda yönlendirir. Parti üyeleri, örgüt içinde Dimitrov'un şu sözleri ışığında tüm üyeleri ve örgütü yönlendirirler. «Gençlik örgütlerinin saflarında bulunan komünistlerin, örgüt kararlarına Parti adından kumanda ederek değil üyeleri ikna ederek, etki edecek biçimde çalışmayı bilmeleri gerekir.» Ancak böyle davranıldığında örgütsel bağımsızlık ilkesi hayata geçirilebilir.

Örgütsel bağımsızlık gençlik örgütünün ve üyelerinin kendi başlarına karar alma ve uygulama yeteneklerini geliştirir. Girişimciliklerini arttırır, ilerde iyi birer yönetici olmalarını sağlar. Lenin «...tam bir bağımsızlık olmadan gençlik, kendi saflarında ne iyi uzmanlar yetiştirebilir, ne de sosyalizmi ileri götürmeye hazırlanabilir.» diyordu. Dimitrov da bu konuda gençlere seslenerek «yürekli, bağımsız ve girişken olunuz.» demektedir. Örgütsel bağımsızlık ilkesinin hayata geçirilmesi, gençlik örgütünün en geniş gençlik kitlelerini başarıyla örgütleyebilmesinin koşuludur.

Gençlik örgütü kısaca gençliğin bulunduğu

her yerde örgütlenmek zorundadır. Kitlevi örgütlenme «gençliğin çıkar ve haklarını koruyucu çalışmalarla birlikte yürütülmelidir.» Dimitrov şöyle demekteydi: «Siz yalnızca propaganda yapmakla yetindikçe başarılarınız yarı yarıya azalacaktır... Sizi gençliğe daha sağlam bağlayabilecek hiç bir şeyi kaçırmayınız. Elbette, siz yalnızca bu işlerle ilgilenirseniz, sıradan bir yardım derneğine dönersiniz. Bu duruma gelinmemesi için, bu işin bir savaşçı gençlik örgütü olarak yürüttüğünüz çalışmayla birleştirilip uyumlu bir duruma getirilmesi gerekir. Fakat her türlü koşul altında siz gençliğinizle ilgilenmelisiniz, çünkü... bu gençliğin yöneticisi sizsiniz.» Dimitrov'un bu konudaki ayrıntılı açıklamaları, Bulgaristan'da 1930'larda RMS'nin yaptığı şu yanlışlarla yakından ilişkiliydi: Sıradan gençler için can sıkıcı olan, yeknesak, soyut politik tartışmalarla zaman harcamak, kitlesel ve eğitimci olmak görevini kavrayamamak, gençliğin özel isteklerine ilgi göstermemek, yararlı toplu eğlenceleri, kültürel, sanatsal, sportif uğraşıları küçümsemek. Bu yanlışlar RMS'yi gençlerin kitleler halinde girdiği, sonra yine kitleler halinde ayrıldığı bir örgüt biçimine sokmuştu. Gençlik örgütleri gençliğin çoğunluğunu kazanmak için tüm kitle örgütlerinde çalışmayı hedeflemeliydiler. Dimitrov «Bu kitle ör-

gütleri ile iş ve eylem birliği yapmaya, bu yolla onların başına geçmeye, bu örgütler yardımıyla kitleye sürekli ve sistemli bir anti-faşist yön vermeye» çalışmalı, «kitle biçiminde bu örgütlere girmeli, onları gericiliğe, faşizme ve kapitalizme karşı savaşkan birer kale» yapmalı diyordu. Spor örgütleri, üniversitelerdeki birlikler, sendikalar, kadın birliklerindeki gençlik örgütü üyeleri, buralardan gençlik örgütü saflarına üye kazanmak için çok yoğun bir çalışma içinde olmalıdır. Bu konuda Dimitrov iki ayrı konuşmasında şunları belirtiyordu: «Yeni üyeler kazanmak için yararlanmanız gereken temel araç, sendikalardaki çalışmalarınızı geliştirmektir.», «...spor örgütleriyle çok sıkı bağlar kurulması gerekir. Eskiden spor örgütlerine karşı ilgisiz bir tutum vardı. Bu sekter bir aptallıktır. Gençliğin önemli bir kesimi spor, beden eğitimi aracılığı ile eğitilecektir.»

Bu uyarılarla çalışmalarını yönlendiren RMS'nin üye sayısı kısa sürede 150.000'e ulaştı. Bu arada içki ve tütün düşmanı derneklerde, gençlik kooperatif gruplarında spor, turizm ve kızılhaç derneklerinde, diğer kitlesel gençlik örgütlerinde canlı çalışmalar yürüttüler. Bu örgütlerin genç üyeleriyle dostluk kurmaya, onlara kişisel etki yapılmaya çalışıldı. RMS üyeleri aydınlatıcı konferanslar düzenlediler, gençliğe

hangi kitapları okumaları gerektiğini öğrettiler. Kütüphanelerde daha çok yayın bulundurulması için baskı yaptılar, tiyatrolarda ilerici oyunların sahnelenmesine çalıştılar. Güzel dinlenme yerlerine toplu geziler düzenlediler, bu gezileri eğitsel amaçla kullandılar.

Tüm bu çalışmaların kalıcılığının olabilmesi için, kitlelerle bağlarını sağlayacak, güçlendirecek bir yayın gençlik örgütünün vazgeçemeyeceği bir çalışmadır. Dimitrov «gazetenin gençler tarafından anlaşılması, ilgi çekici olması gerekir. Gazete gençliğin gereklerine, çıkarlarına ve kültürel yapısına yanıt vermelidir.» diyordu. Gazetenin içeriği kadar kitlelere ulaşması da önemlidir. Gençlik örgütü, yayının işletmelerdeki, köylerdeki, mahallelerdeki ve okullardaki gençlik yığınlarına aksamadan ulaşabilmesi için iyi bir dağıtım şebekesi yaratmalıdır. «Gazetenin yayılması ve okunması RMS'nin bu alandaki bilinç ve aktifliğini gösteren bir barometredir.» diyen Dimitrov, yayın çalışmasının nasıl olması gerektiği konusunda yol gösteriyordu.

— Gençlik örgütünde üyelik, eğitim ve yönetim sorunları:

Gençlik örgütü üye kazanımında esnek davranmak durumundadır. Üye olacak gençte

dürüstlük ve güvenilirlik aranır. Onun ideolojik gelişiminin sağlanması örgütün görevidir. Gençlik örgütü bu nedenle sosyalizm okuludur.

Gençlik örgütünün bu birincil görevi, sosyalist bilgi ve sloganların ezberlenmesi biçiminde yorumlanmamalıdır. Dimitrov «Bu bilimi öğrenirken lafta benimsememek gerekir; örneğin öyle insanlar var ki, Marksizm eserlerinden birçok sayfayı ezbere bilmekle beraber, her adımda yanlış yaparlar. Marksizm biliminde temel olanı benimsemek, düşünüşte, olayları açıklamada diyalektik yöntemi benimsemek gerekir» diyerek uygulanacak yöntem için yol göstermektedir.

Bu amaçla gençlik örgütü, fabrika, işletme, mahalle, köy ve okullarda eğitim birimleri oluşturmalıdır. Buralarda yararlı bilgiler edinmeleri ve okuma alışkanlığı kazanmaları için gençlere gerekli olanaklar hazırlanmalıdır. Kendi kendine eğitim konusunda Dimitrov: «...kendi kendine okutma üye kitlenizin teorik ve politik düzeyini yükseltecek yollardan en önemlisidir günlük çalışmalarla çok uğraşmamıza karşın, işlerinizi, ...bir gün içinde olumlu ya da olumsuz neler yaptığınızı düşünmeye zaman bulacak biçimde düzenlemelisiniz. Bir çokları okuyacak zaman yok, iş çok diyorlar. Bu doğrudur. Ancak bütü-

gerekir ki, militanlarınız sayıca çok okumamalı, ama ideolojik silahla donanmaları için, yürüttükleri yaratıcı çalışmalarda ve mücadelelerde gerekli olanı okumalıdırlar.» diye belirtiyordu.

Örgüt her üyenin devrim kuramını, bilimsel sosyalizmin temel ilkelerini benimsemesini sağlayacak eğitimi vermek zorundadır. Bunu sağlamanın ilk yolu seminerlerdir. Yalnız seminerler üye kitlesinin yapısı ve bilinç düzeyi gözönüne alınarak hazırlanmalıdır. Üye kesimleri arasındaki genel bilgi farklılıkları da gözetilmek zorundadır. Eğitimin diğer bir önemli dayanağı da gençliğin kendi kendisini eğitmesinin ve bu yönde istekli olmalarının sağlanmasıdır.

Öğrenilen bilgilerin pratik çalışmaların klavuzu biçimine getirilmesi, eğitimin başarıya ulaşmasının en temel koşuludur. Bu nedenle eğitim birimleri aynı zamanda örgütlenme ve çalışma birimelri de olmak zorundadırlar. Bu yapılanlar gençlik örgütünün sosyalizm okulu olması ve gençlerin sosyalist bilinç ve ahlâkla yetişmelerini sağlamak için gereklidir. Ancak sosyalitçe yetişmede yalnızca kuramsal bilgilerle yetinilmeyeceği açıktır. Dimitrov: «Üyelerin sorunlarıyla arkadaşça ilgilenmek, zor zamanlarında yardımlarına koşmak ve yol göstermek,

onların yetişmelerinde çok önemlidir.» demektedir. Böyle davranmak, onları bocalamaktan, yanlış işler yapmaktan kurtarır. Sosyalist kişilik oluşturulmasında bu işlerin önemini Dimitrov «köyde bir Remsist kız evleniyorsa, dernek düğüne katılmalıdır. Bir çocuk doğunca, birisinin babası, anası ölünce RMS'den bir temsilci gidip elden gelen yardımı göstermelidir... Bu alanda ciddi bir biçimde düşünmelisiniz. Bir sürü somut çalışma yöntemleri bulabilirsiniz. Bu sizde bir sitem halini almalıdır.» «Âşık olma yasal ve doğal bir duygudur. Fakat bu alanda çeşitli durumlar ortaya çıkabilir... Genç bu ruhsal coşkuları ile başa çıkamaz... Gerçek bir yönetici özenli, arkadaşça bir tavır almalı... Manevi bakımdan destek olmalı...» gibi verdiği örneklerle anlatmaktadır. Aynı şekilde üyenin ailesel baskılara karşı direnebilmesi, örgüt içindeki aktif durumunu koruyabilmesi için de yöneticilere büyük görevler düşeceği unutulmamalıdır.

Bürokratizm sınıf örgütlerinin her zaman dikkat etmesi gereken bir hastalıktır. Örgütün günlük çalışmalarından başlayarak, asıl amacına erişmek için giriştiği mücadeleye kadar tüm uğraşısına sekte vuran, gelişimini engelleyen, örgütü kurutup bitiren bu eğilime gençlik örgütleri de her an duyarlı olmak ve gençliğin gönüllü birliğini demokratik merkeziyetçilik temel-

leri üzerinde yükseltmek durumundadırlar. Dimitrov, yöneticiliği bürokratça kavrayanlara karşı da dikkati çekmekte, gençlik örgütünün gönüllüler birliği olduğunu vurgulamaktadır.» ...bir genç isterse üye olur, istemezse olmaz. Siz onu RMS'ye üye olduğundan dolayı manen tatmin ettirecek ve onur duyuracak koşulları yaratmalısınız.» demektedir. Yöneticilerin eleştirilen kaçınmamalarını belirten Dimitrov, «Büyük olsun ya da küçük olsun kitleye mensup insanların güçlü sesine kulak vermeyen ve eleştirildikleri zaman gücenen militanlar başarı elde edemezler.» diyerek uyarır. Tüm üyelerin, yöneticilerin biribirlerini ve kendilerini eleştirmeleri gerektiğini, bunun örgütün gelişimi için büyük önem taşıdığını belirten Dimitrov şunları söylüyordu «...Tembellik doğal olarak tehlikelidir; fakat en tehlikelisi beyin tembelliğidir... Düşünmeyi, her sorun üzerine derinleşmeyi öğrenmeniz gerekir. Bunun için çaba harcamak ve idman yapmak gerek. Bize beyin, akıl idmanı, eleştiri ve özeleştiri gereklidir. İnsan akşam yatağa yatınca bütün gün boyunca neler öğrendiğini, ne gibi yeni şeylere sahip olduğunu kafasından geçirirse ve her şeyin blançosunu yaparsa, ertesi gün için dersler çıkarırsa iyi olur.» Eleştiri, özeleştiri örgütün gelişiminde başta gelen etmenlerdendir. Eylem öncesinde, kararlar

alınırken en geniş tartışma, eylem sırasında çoğunluğun kararının disiplinli biçimde uygulanması, eylem sonrası ise eleştiri mekanizmasının en demokratik biçimde işletilmesi örgütün gönüllü birliğinin temelidir. Yöneticiler ve üyeler birbirlerini tüzükteki sınırlar içinde eleştirmeli, bu yolla sosyalist gelişimin hızlanacağını bilmelidirler.

Aynı zamanda, örgüt içi disiplinin sağlanabilmesinde demokratik işleyiş ve merkezi otorite ilkelerinin kavranması önem taşır. Gençlik örgütü işçi sınıfı partisinin ideolojisini ve yolunu benimser, saflarında sapkın akımlara, çok başlılığa yer yoktur. Örgüt ideolojik ve örgütsel olarak tek merkezden yönetilir. Yönetim merkezi otoriteye dayanır. Ancak, bu otorite örgüt içi demokratik işleyişi yok edemez. Aksine otorite, gönüllülük temelinde yükseldiği için bunlar birbirlerini tamamlarlar. Dimitrov bu işleyişe «Yürüttüğünüz çalışmalarda yönetimde büyük merkeziyet, çalışmalarda en geniş özerklik prensibini rehber edinmelisiniz.» diyerek formüle etmektedir.

Disiplinin sağlanmasında örgüt içi işleyişte günlük, önemsiz gibi görünen kimi ayrıntılar çok büyük önem taşır. Bu noktalara dikkati çeken Dimitrov «...Oturumların saat sekizde yapılması saptanıyor, oysa saat onda başlanıyor...

Zaman etmeni değerlendirilmiyor. Güç ve enerji suç işlercesine boşa harcanıyor... Genellikle sorunlar konusunda önceden hazırlık yapılmadığı için uzun oturumlar yapılıyor... Ortaya konulan sorunlardan uzaklaşılıyor ve zaman boş masallarla geçiyor... Yirmi dört saat içinde çalışmak, uyumak dinlenmek gerekir. Bunun biricik yolu, yönetici olarak da, sıradan militan olarak da zamanınızı akıllı ve gerçekçi bir biçimde organize etmektir.» «Belirli bir sorun gündemde yer almazsa, olağanüstü önemli ve acil olmadıkça gelecek oturumda görüşülebilir. Hem de herkesin fikrini söylemesine gerek yoktur. Gereken başkası tarafından söylenmişse, senin de söylemene ne gerek var? Çok bildiğini göstermek gibi bir hırs olmamalıdır.» diyordu. Disiplinin pekiştirilmesinde alınan kararların yaşama geçirilmesinin önemini de anlatan Dimitrov bu konuda şunları belirtmektedir: «...Kararlar üzerinde saatlerce tartışılır, fakat bunlar yerine getirilmez... Alınan kararların uygulanıp uygulanmadığını yoklamak zorunludur. Yoklamayı yukardan aşağıya, en son elemana kadar yapmak gerekir.»

Üyelerin gelişiminde, yapabilecekleri görevlerle yükümlendirilmeleri de çok önemlidir. Dimitrov «İnsanlar kalem odalarında değil, iş başında yoklanır.» «Bazıları yalnız kendileri-

nin en iyi çalışabileceklerini sanıyorlar; daha zayıf olanlara iş vermekten korkuyor ve istemeyerek yeni kadroların yükselme yolunu kesiyorlar.» diyordu. «Sorun, genellikle kadro bulunmamasında değildir; sorun, adam bulmak ve onları yükseltmek, herkesin gücüne ve yeteneğine uygun yer alması için yardım etme konusunda yeter derecede çaba göstermememizdedir.» Gerçekten de tüm bu söylenenlerin gerçekleştirilmesi örgüt içinde disiplinli, gönüllü, arkadaşça ve savaşkan bir ruhun yerleşmesini sağlar.

Örgütsel bağımsızlığın hayata geçirilmesi; Kendine yeterlilik sağlanabilirse, mali açıdan kuvvetli olunabilirse kolayca sağlanabilir. Bir örgüt tabanının kaynaklarını değerlendirebildiğince gelişip, büyür. Yardımlar geçicidir. Bu konuda üyelik ödentileri büyük önem taşımaktadır. Üyenin verdiği ödentilerin düzgünlüğü ve fazlalığı hem örgütü güçlendirecek, hem de üyenin örgüte bağlılığını gösterecektir. Ancak gençlik örgütü ödenti ve bağışların yanı sıra toplantı, gösteri vs. girişimleri de tasarlamak ve buralarda sağladığı gelirlerle daha etkin çalışmanın olanaklarını araştırmak zorundadır. Dimitrov «Örgütünüz mali bakımdan kendiliğinden ayakta durmalı ve yalnız en zorunlu durumlardan partiden maddi yardım almalıdır.» demek-

tedir. Ancak mali kaynak sağlamak için her akla gelen işle, örneğin ticaretle uğraşmanın örgütün niteliğine zarar verebilecek bir eğilim olduğuna dikkat çekmektedir.

ANTİ-FAŞİST MÜCADELEDE GENÇLİK

Dimitrov'un gençlik konusunda yazdıklarında, söylediklerinde anti-faşist mücadelede, gençliğin anti-faşist halk cephesi temelinde birliği ve bu konuda yapılması gereken çalışmalar önemli bir yer tutar. Onun bu konuya verdiği önem, BKP'nin mücadele tarihi ile yakından ilgilidir.

BKP ve onun yönetimindeki gençlik hareketi, faşizmin emekçi yığınlara saldırısına karşı oluşturulacak tek cephenin önemini uzun zaman kavrayamadılar. BKP'nin yönetiminde bu dönemde «Dar Sosyalistler» bulunuyordu. «Dar Sosyalistler» reformizme, reformistlere ve işçi sınıfı mücadelesi içindeki burjuva ajanlarına karşı uzlaşmaz tutumlarıyla, Partiye ve Parti disiplinine verdikleri önemle, Bolşevikliğe çok yakın bir harekettiler. BKP ve Dimitrov yaptıkları tüm değerlendirmelerde, Parti'nin Dar Sosyalistlerin bu olumlu özelliklerini daima savunduğunu ve benimsediğini belirtmişlerdir. Ancak tüm bu olumlu özelliklerin yanı sıra Dar Sosya-

listlerin önemli hataları da vardı. Bu, onların Burjuva kesimleri arasındaki çelişkileri değerlendirememek, hele küçük burjuvaziyi de karşı safta görmek hareketin bağlaşıklarını kurmasında büyük engeller oluşturuyordu. Bu sekter yaklaşım «Sınıfa karşı sınıf» diye tanımlanabilecek, sekter politikalarından kaynaklanıyordu. Faşizmle Burjuva demokratik yapı arasındaki farkı görmelerini engelliyordu. Burjuvazi ile, kentli ve köylü çoğu emekçi, kurtuluşları sosyalizmde olan küçük burjuvaları ve onların partilerini aynı kefeye koyuyorlardı. Bu partinin devrim teorisini henüz Leninist bir şekilde özümsemediğini gösteriyordu. Bu durum 1923'deki faşist darbede hayatî hataların yapılmasına neden oldu. Tabanında çok sayıda köylüyü barındıran ve dünyanın en eski köylü partisi olan Bulgaristan Halk Çiftçi Birliği'nin ve bu birliğin yolundan yürüyen çiftçi gençler birliğinin (ZMS) demokratik özü değerlendirilemedi. Halk Çiftçi Birliği'ni iktidardan alaşağı etmeye yönelen faşist darbe, tüm emekçi halkın çıkarlarına karşı bir saldırı olarak değil, burjuvazinin farklı kesimleri arasında ve onu zayıf düşürecek bir çelişme olarak değerlendirildi. Faşizme karşı güçler birleştirilemedi. Anti-faşist cephenin oluşturulmasının önemini açığa çıkaran bu acı deneye rağmen, tek cephenin kurulması on sene sonra

gerçekleşti. Bunun sebebi, hem partinin içinde hem de diğer partiler de bu konuya sekterce yaklaşmanın yok edilmesiydi. Bu sekter tavırlar diğer işçi sınıfı partilerinde de gözleniyordu.

İşte Dimitrov parti saflarında ve uluslararası planda bu sekter tutumların mahkûm edilmesinde, faşizme karşı mücadelede yeni ufuklar açılmasında önemli rol oynadı.

1935'deki 3. Enternasyonal 7. Kongresinde okuduğu rapor, anti-faşist cephe fikrinin olgunlaşmasının bütün işçi sınıfı partileri tarafından kabul edilmesini sağladı. Bu rapor, on yılı aşan sürenin deneyinin somutlanışıdır. Raporda, uluslararası işçi sınıfı hareketinin başlıca görevi de «Emekçi kitlelerin faşizmle mücadeleye seferber edilirken proletarya birleşik cephesinin temeli üzerine bir geniş anti-faşist halk cephesi oluşturulması» olarak belirtiliyordu. Yine aynı raporda uluslararası gençlik hareketinin başlıca görevi de «Birleşik cephenin gerçekleştirilmesi yolunda emekçi genç kuşağın örgütlendirilmesi ve birleşmesi yolunda yürekli adımlar atmak olarak» çiziliyordu.

Dimitrov bu doğrultuda, Bulgar gençliğinin önüne, anti-faşist tek örgütün oluşturulması görevini koydu. Bulgar gençlerinin başarı ile gerçekleştirdikleri bu görev kolay olmadı.

İşçi Gençlik Birliği (RMS) anti-faşist gençliğin birliğinin sağlanması için yaptıkları ile dünya gençliğine zengin deneyimler kazandırdı. RMS'nin bu yolda yaptığı hatalar, kazandığı başarılar, bugün de gençlik örgütlenmesinde önemli yeri olan deneylerdir.

Bulgaristan da ilerici gençleri sınıfsal temellerden hareketle örgütleme, RMS'yi kurma süreci «Dar Sosyalistler» tarafından bilimsel sosyalist öze kavuşturulan BİSDP'ce geliştirilen bir öneriyle başarıya ulaştı. Bulgaristan İşçi Sosyal Demokrat Partisi, gençleri, kültürel vb. uğraşılarla sınırlandırmayı değil, onları, işçi sınıfı partisi doğrultusunda sosyalist mücadeleye katmayı öngörmekteydi. Bu temellerden hareketle örgütlenen gençlik doğal olarak Enternasyonalizmi de gözetecekti. 1907'de toplanan Gençlik Enternasyonali kuruluş kongresine temsilci göndererek katılan Bulgaristan gençliği uluslararası dayanışmayı sosyalist gençlere yakışır biçimde gerçekleştirdi.

Bu çalışmalar semeresini 1912'de kurulan İşçi Sosyal Demokrat Gençlik Birliği (İSDGB) ile aldı. Kuruluşundaki Bilimsel Sosyalist ilkeler bu örgütü Birinci Dünya Savaşı sırasında diğer pek çok gençlik örgütünün düştüğü sosyal şövenizmden korudu, emperyalist savaşa karşı ta-

vır almasını sağladı ve Partinin önderliği ile emperyalist savaşın iç savaşa dönüştürülmesi yolunda çalışmalar yaptı.

İSDGB, Bulgaristan İSDP'nin ismini Bulgaristan Komünist Partisi olarak değiştirmesi ile, Bulgaristan Komünist Gençlik Birliği (BKGB) adını aldı. Bu değişiklik partinin gelişiminin bir anlatımı idi. Gençlik örgütü de bu gelişimi tümüyle yansıtmakta ve Partinin yönlendiriciliğinde bilimsel sosyalist bir örgüt olma yolunda ileri adımlar atıyordu. Daha sonra Komünist Gençlik Enternasyonali (KGE) kuruluşunda aktif görev aldı.

BKGB yılmaz biçimde partinin yönlendiriliciğinde yürümek, özverili, savaşkan olmak özelliklerini sürekli geliştirmişti. Ancak işçi, emekçi gençlik ile öğrenci gençlik arasında kurulması gereken birliğin oluşturulması için gerekli çabayı göstermekte eksik kalmaktaydı. Bu erteleme nedeniyle öğrencilerin örgütlenmesi, anti-faşist mücadeleye katılımları uzun süre düzenlenemedi. Öğrenci gençlere karşı izlenen bu olumsuz yaklaşım, spor, kültür, eğitim ve gençlerin diğer örgütlü bulundukları kuruluşlarda çalışmayı küçümseyişte de görülmekteydi. Bu eksiklikler faşistlerce değerlendirildi. 1921'de faşist gençlik örgütleri oluşturuldu. Bu oluşum etkisini çeşitli gençlik örgütlerinin birim birim fa-

şist örgütlere karşı koymalarında gösterdi. Bu tek tek oluşturulan birlikte davranışlar, daha sonradan kurulacak olan birliğin önemli deneylerini sağlamaktaydılar.

1923 faşist darbesi karşısında BKP'nin tüm kitlesel örgütlere yaptığı faşizme karşı tek cephe kurma önerisi BKGP tarafından da benimsendi. Aynı yıl toplanan KGB kongresi örgütçe güçlenmek, emekçi gençlik arasında ajitasyon yapmak ve onları kazanmak için tüm işletme ve kuruluşlara girmek, burjuva örgütlerini ve faşizme karşı düzenle savaş ve tek cephe taktiğini benimsemek kararlarını aldı.

1923 ayaklanması boyunca KGB partinin yanı başında, özverili biçimde savaştı, değerli kayıplar verdi. Ayaklanma başarısızlığa uğramasına rağmen, KGB'nin savaş ve siyaset deneyimleri arttı. Gençlik arasında, anti-faşist tek cephenin pratikte ilk temelleri atıldı.

Ayaklanma sonrası, faşist ceza yasası nedeniyle, 1924'te BKGB illegale geçmek zorunda kaldı. Bununla birlikte, anti-faşist gençliğin birliğinin sağlanması yolundaki çalışmalara ara verilmedi.

Ortak eylemlerde oluşturulan işbirliği temeli üzerinde, KGB ile Çiftçi Gençlik Birliği (ZMS) —ki bu örgüt köylü gençliğin önemli bir

kısmını örgütlüyordu— arasında ortak komiteler oluşturuldu. Bu anti-faşist tek cephe komiteleri kitlesel, legal gençlik derneklerinde ve mülteci gençlik örgütlerinde çalışmaya ağırlık verdiler. Bağımsız meslek birlikleri içinde genç lik şubeleri oluşturuldu, haftalık legal bir gazete çıkarıldı. Legal çalışma olanaklarını daha da genişletmek amacıyla 1926'da Sosyalist Gençlik Birliğinin (üniversitelerdeki gençlerin toplandığı örgütün adıdır) de katıldığı genel bir gençlik komitesi oluşturuldu. Somut çalışmalar, gençliğin kitlesel merkezi örgütünün oluşturulması doğrultusunda yönlendirildi. Genel gençlik komitesi, merkezi örgütün kurulabilmesi için yerel işçi gençlik örgütlerinin oluşturulması ve bunların merkezi bir İşçi Gençlik Birliği çatısı altında toplanması perspektifini koydu.

1928'de İşçi Gençlik Birliği (RMS) kurucu kongresi toplandı. Kurulan örgütün tüm gençliği kapsama özelliğine sahip olduğu açıklandı. Kuruluşundan itibaren RMS legal planda yürütülen çalışmaları geliştirmek, bu çalışmalara en geniş gençlik yığınlarını katabilmek için uğraştı. Anti-faşist içerikli kampanyalar, çeşitli kitle eylemleri düzenledi. RMS'li gençler, partinin düzenlediği grev, gösteri, miting gibi eylemlerde de aktif görevler aldılar, bu çeşit eylemlerin en büyük desteği oldular. Öğrenci gençlik ile olan

ilişkiler düzenli bir hale getirildi. Üniversiteliler için ve orta öğrenim gençliği için yayın çıkarıldı. Ancak 1934'de koşulların ağırlaşması ile birlikte RMS illegale geçti.

Atılan bu olumlu adımların yanı sıra RMS bu dönemde anti-faşist gençlik cephesinin kurulmasına sekte vuran önemli yanlışlarda yaptı. Partinin çalışma yöntemleri sekter bir tavırla kopye edildi. Kitlesel ve eğitici bir örgüt olma gereği kavranamadı. Gençliğin özel istemlerinden ve çıkarlarından çok, Parti de incelenen siyasî sorunlar ele alındı. Yararlı toplu eğlenceler, kültür, sporla uğraşılmadı.

Bu nedenle örgüt içi yaşam yeknesak ve sıkıcı bir hale geldi, canlılığını yitirdi. Gençlerin bu duruma olan tepkileri RMS örgütlerine kitlesel olarak üye olmaları, bir süre sonra da üyelikten vazgeçmeleri biçiminde yansıyordu. Diğer gençlik örgütleriyle ilişkilerinde özellikle ZMS ve SGB ile ilişkilerde kendini beğenmiş, sekter, hatta düşmanca bir tutum gözleniyordu.

BKGB'nin çalışmalarında da bu çeşit hatalar yapılıyordu. Ayrıca o dönemde yalnızca BKGB değil, diğer Komünist Gençlik Birliklerinin de çalışmalarında böyle hatalar bulunuyordu. Dimitrov, 1935'de 3. Enternasyonal'in ardından toplanan Komünist Gençlik Enternasyonali 6. Kongresinde yaptığı açış konuşmasında yapı-

lan hatalara değinerek, gençliğin tüm çalışmalarının «emekçi gençliğin bütün meslek, kültür, eğitim, spor örgütlerini faşizme ve savaşa karşı genç kuşağın hakları uğrunda mücadele etmek amacıyla bütün devrimci, ulusal kurtuluşcu ve anti-faşist gençlik örgütlerini bir araya toplayıp birleştirecek şekilde» düzenlenmesi gerektiğini belirtti.

Dimitrov'un bu sözleri, gençliğin önünde duran görevler ve bu görevleri başarabilmek için RMS'nin ve KGB'nin yapması gerekenler konusunda yol gösterici idi. Böylece her iki örgütün de öz, yöntemler ve örgütlenme biçimi açısından değiştirilmesi gereken yönleri de ortaya çıkmış oluyordu.

İlk olarak aynı doğrultuda ama birbirlerinden bağımsız olarak uzun zamandır illegal çalışan iki gençlik örgütü, RMS ve BKGB, RMS çatısı altında birleştiler. Bu birleşmeyi Dimitrov doğrudan yürüttü. Çalışma yöntemleri en geniş gençlik yığınlarını kucaklayacak şekilde, gençliğin özel istem ve çıkarlarından hareketle yeniden düzenlendi. Kültür, spor, sanat, vb. ile uğraşan gençlik derneklerindeki çalışmalara ağırlık verildi. Gençliğin sosyalist özde eğitimi bu temeller üzerine oturtuldu.

Bu dönemde diğer gençlik örgütleriyle birlikte anti-faşist gençlik cephesinin temelini güç

lendiren ortak eylemler düzenlendi. Cinayet, idam ve hapisleri protesto kampanyaları, uluslararası gençlik gününün kutlanması, savaş aleyhtarı kampanyalar, anti-faşist gençlik miting ve toplantılarıydı.

Böylesi olumlu adımların yanısıra, yine aynı dönemde, gençliğin anti-faşist mücadelesini yönlendirme açısından hatalar yapıldı. Anti-faşist gençlik hareketinin gerekleri yerine getirilirken, RMS'nin temel amacı ve görevleri unutuldu. Günlük eylemlerin yönlendirilmesi gerçekleştirilirken örgüt içi çalışmalar ihmal edildi. Bir çok kitlesel örgüt, RMS'nin yerel örgütü kabul edildi. Yeni üye kazanımı unutuldu.

Bununla birlikte illegal dönemde tümüyle RMS, Partinin en büyük yardımcısı oldu, en zor dönemlerde bile bilimsel sosyalizmin takipçiliğinden vazgeçmedi. Anti-faşist gençliğin birliğinin sağlanmasında oynadığı öncü rol, onun bu özelliğinden, sosyalist özünden kaynaklanmaktadır.

1942'de, tüm anti-faşist güçlerin birleştirilmesinin koşulları olgunlaşıp, Vatan Cephesi (VC) programı açıklandığında gençlik örgütünün önde gelen görevi, gençliği VC bayrağı altında birleştirmekti. RMS, bu görevi yerine getirmek üzere ZMS ve SGB'ni çözüm yolları arama-

ya çağırdı. Gençlik kitlesi arasındaki çalışmalar hız kazandı. İlk adım olarak «VC Gençlik Merkez Örgüt Komitesi» kuruldu.

9 Eylül 1944 zaferinin ardından RMS, ZMS ve SGB yasal olarak kuruldular. Zorlu mücadelelerle dolu bir illegal dönemden sonra gençliğin anti-faşist tek örgütünün oluşturulması doğrultusunda yeni bir çalışma alanı, VC yerel komitelerine bağlı gençlik komisyonları kuruldu.

1944 sonunda VC temeli üzerinde anti-faşist bir gençlik örgütü oluşturulması görüşü Dimitrov'a iletildi. Dimitrov ilke olarak savaşçı, ilerici, anti-faşist, toplumsal ve kültürel, sosyalist özde tek gençlik örgütünün oluşturulmasından yana olduğunu belirtti. Bununla beraber bu örgütün, gençlik örgütleri arasındaki dayanışmanın güçlenmesinden sonra, gönüllü bir işbirliği temeli üzerinde oluşması gereğini ortaya koydu.

Tek gençlik örgütünü oluşturma savaşı bu dönemde başarıya ulaştırılamadı. Dimitrov'un önerisinde yer alan VC komisyonlarında çalışma konusu gençlik örgütleri tarafından yeterince kavranamadı. Oysa komisyonlarda yapılacak çalışma, tek gençlik örgütü fikrinin en geniş gençlik kitlelerine katılması anlamına gelmekteydi.

ZMS ve SGB, komisyonlarda yapılan işleri, kendi örgütlerini güçlendirmek açısından ele alıyorlar, geçmişteki anti-komünist yaklaşımlarının herşeye karşın zaman zaman uç veren izlerinin de etkisiyle RMS'ye düşmanca davranıyorlardı.

RMS ise, gençler arasındaki gönüllü birleşme isteğini güçlendirecek çalışmalar yapmak yerine doğrudan tek gençlik örgütü kurma işine girişmişti. Hatta kimi yerel RMS yöneticileri, diğer gençlik örgütleriyle işbirliğini gereksiz görüyorlardı. Diğer gençlik örgütlerine karşı aceleci, anlayışsız ve hoş görüsüz davranılıyor, onların iç işlerine karışılıyordu.

1946'da Dimitrov, RMS yöneticileriyle yaptığı konuşmalarda onları; gençlik örgütleri arasında arkadaşça ilişkiler yaratmak, gençliğin iş ve eylem birliğini genişletip, güçlendirmekle görevlendirdi. Bu doğrultuda düzenlenen «Ulusal Gençlik Konferansı»na tüm gençlik örgütleri katıldı. Bu konferansta alınan karar gereğince toplanan «Demokratik Gençlik Ulusal Kongresi», gençlik birliğinin yeni şekli olan «Demokratik Gençlik Komiteleri»ni oluşturdu. Komiteler, genel gençlik çalışmalarının yönetim organı durumundaydılar ve örgütsel bağımsızlığa sahiptiler.

Gençlik komitelerinde yapılan eğitsel, kül-

türel, sportif vb. somut çalışmalar anti-faşist tek gençlik örgütünün oluşturulması çalışmalarını hızlandırdı.

Dimitrov, 1947'de toplanan RMS ve ZMS kongrelerine yolladığı mektupta tek gençlik örgütünün kurulması gerekliliğini tekrarladı. Öneri her iki kongrece de oy birliği ile kabul edildi. Kurucu kongre, Aralık 1947'de toplandı. Savaşçı, anti-faşist, toplumsal ve kültürel, yurtsever ve ilerici nitelikte Halk Gençlik Birliği'nin kurulduğu açıklandı. Dimitrov'un ölümünden sonra birlik, Dimitrov Halk Gençlik Birliği adını aldı.

Bulgaristan gençlik örgütünün deneyleri bizlere, anti-faşist mücadelede farklı gençlik örgütlerinin emekçi gençliğin somut taleplerini içeren bir program doğrultusunda sosyalizme giden yolda parti doğrultusunda yürüyecek gençliği bu mücadeleye kazanacak sosyalist özde bir gençlik örgütü çatısında birleştirilmesinin olanaklı olduğunu göstermektedir.

— Sosyalist toplumda gençliğin görevleri:

Sosyalizm, ekonomik, politik ve kültürel alanda gençliğe sınırsız gelişme olanakları sağlar. Gençlere, öğrenim, serbestçe örgütlenme, dinlenme, politik hayata katılma, çalışma haklarını tanır. Buna karşın gençlerin önüne, sosya-

lizmin kuruluşunda her zamankinden daha büyük enerji ve güvenle katılma görevini koyar.

Nitekim Kasım 1946'da açıklanan Vatan Cephesi Hükümeti program bildirgesinde «gençliğin eğitimi ve öğrenimi çok sayıda kültür ve teknik kadroları hazırlamak, kültür-fizik, yaz kampları, gençlik brigadir hareketi (*) ve çocuklarla gençler konusundaki kaygılar, hükümetin özel ilgisine hedef olacaklardır,» maddesi yer alıyordu.

Bu temel üzerinde Dimitrov Aralık 1947'de halk gençlik birliğinin kurucu kongresinde yaptığı konuşmada, sosyalizmin kuruluşu aşamasında gençlere düşen görevleri şöyle açıkladı: Anti-faşist gençliğin kalıcı birliğinin sağlanması, gericiliğin karşı devrim girişimlerine karşı mücadele verilmesi, halk düşmanlarına karşı uzlaşmaz olunması ve halklar arasındaki sürekli barış uğrunda mücadeleye, dünya demokratik gençliği ile iş ve eylem birliğinin pekiştirilerek, sosyalizmin kuruluşunda aktif katkılarda bulunulması.

Gençliğin, sömürünün ortadan kaldırılması-

(*) Brigadir hareketi: Gençliğe kollektif üretim alışkanlığı ve ahlâkı aşılamak, onları hayatın içinde bilinçlendirmek ilkesiyle gerçekleştirilen milis hareket.

nın yolunu temizleyebilmek için ekonomik kalkınmaya aktif olarak katılması gerekmektedir. Ulusal bağımsızlığın ve devlet egemenliğinin korunmasında, yurdun savunulması ve sınırların korunması görevi gençleri beklemektedir. Gençliğin, sosyalizmin ekonomik temellerinin yanısıra kültürel temellerinin atılmasında da önemli görevleri vardır. Bütün aydınların, sanatçıların bu göreve katılması için eğitim, aydınlatma ve propaganda çalışmaları yapmak zorunludur. Bu da, ancak gençlik örgütünün öğrencileri, üniversiteleri, aydınları etkileyebilmesi, onları gerekiyorsa yeniden eğitmesiyle mümkündür.

Bu nedenle, gençlik örgütünün kadrolarının ideolojik bakımdan çok iyi silahlanmış olmalarının, Marksizmin kavranmasında yüksek bir düzeye sahip olmalarının gerekliliği sosyalizmin kuruluş aşamasında bir kez daha ortaya çıkar. Ancak bu şekilde gençlik örgütü, gençlerin yürüttükleri çalışmalarda ve mücadelelerde kendilerine gerekli olanı öğrenip, kavrayabilmeleri için yol gösterici olabilir.

Sosyalizmin kuruluşunda iyi uzmanlara ihtiyaç vardır. Bunun için üniversitelilerin çalışkan öğrenciler olmaları, iyi okumaları gerekir. Dimitrov bunu uygulamada başarıya ulaşabilmesi için, gençlik örgütünün, onların daha iyi

çalışmasına olanak sağlaması gereği üzerinde önemle durur.

Daha az sayıda, ama iyi örgütlenmiş, hazırlıklı toplantılar yapılmasını, yapılacak işlerin çok sayıda insan arasında paylaştırılmasını önerir. Gençlik örgütüne bu konuda öğrencileri izlemek, nasıl okuduklarını bilmek gibi önemli bir görev de düşmektedir. Bu, onun okuma konusunda tembel davrananları zamanında uyarmasını ve gerekli önlemleri almasını sağlar.

Üniversitelerin ve üniversitelilerin ayrıca kooperatif işletmelerinin geliştirilmesinde, ilgili dersler düzenleyip, kadrolar yetiştirerek büyük yardımları dokunabilir. Ayrıca öğrenciler kooperatiflerde çalışmak üzere hazırlanmalıdır. Gençlik örgütünün, köylerde, mahallelerde, fabrikalarda gönüllü çalışacak, ajitasyon, eğitim ve öğretim grupları örgütlemesi gerekir. Bu gruplar, sosyalizmin propagandasını yapmalı, kent ve köyleri güzelleştirmeye katkıda bulunmalıdır. Yollar, kanallar açma, köprüler, okul ve okuma odaları yapmak, köyleri elektriğe ve suya kavuşturmak işlerinde bu gönüllü gruplarından yararlanmalıdır. Gruplar arasında düzenlenecek üretim yarışmaları ekonomik kalkınmanın hızlandırılmasında önemli bir etkendir.

Bu çalışmalar aynı zamanda gençlerin ideolojik eğitiminin pratik ve kollektif çalışmanın

etkisi ve yardımı ile pekiştirilmesini sağlayacaktır.

Ekonominin daima ileriye yöneltilebilmesi için genç kadroların yardımının önemi büyüktür. Yalnız bu alanda da değil, sosyalizmin kuruluşunda hayatın her alanında gençlerin zekalarından, enerjilerinden yararlanmak pratik deneyler kazanmalarına yardım edilerek, aralarından yönetici kadroların çıkmasını sağlamak gerekir.

TÜSTAV

SONUÇ

Dünyanın çeşitli yerlerinde işçi sınıfının kapitalist sömürü düzenini yıkıp sınıfsız topluma doğru ilerleyen, sosyalizmi kurmaya yönelik sınıf savaşında çıkarılan deneyler, bu mücadelede genç yığınlara olan gereksinmenin önemini en açık biçimde gözler önüne sergilemiştir. Bugün bu mücadeleler tarihinden kazanılan derslerle, bilimsel sosyalist ideolojinin kılavuzluğu ile, işçi sınıfının önderlerinin yönlendiriciliği ile örgütlenen gençlik; dünyanın her yerinden üyeleri ile milyara yaklaşan bir sayıya erişmiştir.

Bugün dünya gençliği, komünist gençlik Enternasyonali (KGE)'nin 1919'lardan başlayan mücadelesinin engin deneyleriyle, bu Enternasyonal'e bağlı olan örgütlerin özgün sorunlarına getirdikleri çözümlemelerin genellemeleriyle örgütlenmektedir. Bugün bu tür ilkelerin kazandır-

dığı büyük bilgiler dünya gençliğinin örgütlenmelerine ışık tutmaktadır. Bu engin deneyler ve bilgiler gençliğin tek ve en geniş birliğinin oluşturulmasını zorunlu kılmış bu amaçla tüm ilerici, demokrat, sosyalist gençliğin dünya düzeyindeki tek örgütü Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu (DDGF-FMJD) kurulmuştur. Bugün tüm ülkeler gençliğinin örgütleri DDGF çatısı altında toplanmakta ve her an daha örgütlü, her an daha mücadeleci olabilmektedirler.

Ancak ne 1900'lerin başlarında ne de bugün gençlik örgütlenmesinde evrensel ilkelerden vazgeçilmiş değildir. Ödün verilmeyecektir. Çünkü örgütlenmede daha ileri adımlar, daha geniş yığınları kucaklayan örgütler bu ilkelerin her an daha yetkin biçimde hayata geçirilmesine bağlıdır ve dünyanın çeşitli yerlerindeki gençler bu gerçeği çok iyi bilmektedirler.

Dün olduğu gibi günümüzde de sömürü düzeninden hiçbir çıkarı olmayan geniş gençlik yığınları, genç işçiler, köylüler, öğrenciler kendi yığınsal örgütlerinin çatıları altında sömürü düzenine, Partilerinin önderliğinde karşı çıkmaktadırlar. Gençler, sömürü düzenine karşı duydukları tepkileri sonunda öncelikle meslekî, kültürel, sanatsal, sportif örgütlerde birleşmekte ve buralarda çalışmaktadır. Özellikle günümüzde sayıları hızla çoğalan öğrenciler de ka-

pitalizmin kendilerine sunduğu yaşamı ve kapitalizm için alet olmayı reddetmekte, örgütlendikleri birlikler, sendikalar kanalıyla ekonomik, demokratik mücadeleye katılmaktadırlar. Partinin politik yönlendiriciliğindeki gençlik örgütleri de işte tüm bunları görerek gençliğin bulunduğu her alanda örgütlenmeye hedeflemektedirler. Her alanda kazandığı gençlik kitlelerini, sosyalist eğitimle donatıp Partinin yanında sosyalizm mücadelesine sokan gençlik örgütleri; her alanda çalışmayı, kitlelerden kopmamayı kısacası çalışmalarını işçi, emekçi ve öğrenci gençliğin en geniş yığınlarını kucaklayacak biçimde yönlendirmeyi, gençlik içinde Partinin çalışma biçimlerini taklit etmemeyi bilmek zorundadırlar.

Gençlik örgütü geniş gençlik kitleleri ve örgütleri içinde çalışırken, gençliğin somut sorun ve isteklerini bilmek, onları yönlendirmek, gençliğin ekonomik-akademik-demokratik mücadelesini işçi sınıfının politik mücadelesine uyumlu kılmak zorunludur. Tüm bunları yaparak yığınsal, sağlam bir örgütlenmeyi gerçekleştirebilmek; bütün bunlar ancak sağlam bir eğitim verildiği, gençlik örgütünün gençler için bir «sosyalizm okulu» olmayı başardığı taktirde olasıdır.

Tüm kesimlerin eğitiminde olduğu gibi

gençliğin eğitiminde de unutulmaması gereken ilke eğitimin mücadele içinde gerçekleşebileceği ve yerini bulabileceğidir. Gençlikte eğitimin işçi sınıfı yanında verdiği mücadelede kazanır. Ancak, gençliğin kendiliğinden mücadeleye katılmasını beklemek bilimsel sosyalistler için düşünülecek bir şey değildir. Gençliğin, işçi sınıfı yanında sosyalizm savaşına katılması ancak bilimsel sosyalist Partinin yapıcı yol göstericiliği altında geilşebilir. Ancak unutulmamalıdır ki burjuvazi de bu gerçeğin bilincindedir ve bu birleşmeyi baltalamak için elinden gelen her şeyi çok geniş olanaklarla ortaya koymaktadır. Bilimsel sosyalist Parti bunları da bilerek gençliği sosyalist mücadeleye çekmek ve onun örgütlenmesini sağlamak zorundadır. Buysa gençlik içinde çalışan Partili militanların özverili, anlayışlı çalışmalarına bağlıdır.

Gençlik sosyalizm doğrultusundaki mücadeleye bağımsız örgütüyle katılmaktadır. Örgütlenmede bağımsız olmak gençlik için vazgeçilmez bir ilkedir. Ancak örgütsel bağımsızlık «politik bağımsızlık»la karıştırılmamak zorundadır. Gençlik örgütleri işçi sınıfı partilerinin önderliğini, yönlendiriciliğini başta benimsemiş örgütlerdir. Tüm mücadele tarihi içinde, bu ilke sağ ve «sol» sapmalarca çarpıtılmış, gençliğin partinin yönlendiriciliğinden uzaklaşması için çalı-

şılmıştır. Sağ sapma olan kimi akımlar örgütsel bağımsızlığı da yok ederek, «sol» sapma unsurlarsa politik yönlendiriciliği de reddederek burjuvazinin isteğini gerçekleştirilmesine yardımcı olmuşlardır. Lenin dün ve bugün getirilen çarpıtmaları şöyle yanıtlamaktadır: «Gerçekten yeterli bir örgüt olmak istiyorsa KGB, Partinin genel politikasına uymalıdır.»

Gençlik örgütleri de üstlendikleri görevleri başarmak için örgütsel bağımsızlıklarına en titiz biçimde önem vermeleri gerektiğinin bilincindedir. Örgütsel bağımsızlığın ise kağıt üzerinde yaşama geçirilmesinin «kendine yeterliliğin» sağlanmasıyla gerçekleşebileceğini bilirler. Bu amaçla en geniş üye sayısına ulaşmayı ve bu üyeleri düzenli ödenti öder ve disiplinli biçimde çalışır biçimde tutmayı başarmak zorundadırlar.

Gençlik örgütleri, kitleleriyle bağlarının canlı olmasını, örgütsel bağımsızlıklarını, örgüt içi işleyişte «demokratik merkeziyetçi» işleyişi etken kılmakla sağlayabilirler. Burjuva ideologlar ve kimi «sol» çevreler bu ilkeyi anlamak istememekte yada çarpıtmaktadırlar. Ancak, gençlik örgütü demokratik merkeziyetçi işleyişi, örgütlenmesinin her alanında ve yetkinleşen biçimde uyguladıkça kitleselleşecek, gönüllüler birliği olmayı başaracaktır. Bu işleyişle, üyeler,

her işe koşan en önde mücadele eden disiplinli genç sosyalistler biçimine geleceklerdir.

İşte tüm bunlar gençlik örgütlenmelerinin temel taşlarını oluşturan vazgeçilmez, can damarı niteliğindeki ilkelerdir. Gençlik örgütü bu ilkelerle kimi «sol» unsurların savundukları gibi kuruyup gitmemekte tam tersine yığınsallaşmaktadır.

1919'larda KGE birinci kongresinde bu ilkeleri benimseyen örgüt sayısı ve üye sayısı 140. 000 iken kongrede saptanan çalışma programıyla ve yukarda sözü edilen ilkelere daha sıkı sarılınması gerektiğini vurgulayan kongre kararlarıyla yapılan bir yıllık çalışma sonucu, örgüt sayısı 49'a, üye sayısıysa 800.000'e ulaşmıştı. Bir yıl sonra toplanan ikinci kongre tüm bu başarıları birinci kongre kararlarına bağlayarak ilkeli çalışmanın başarısını duyurmuştu.

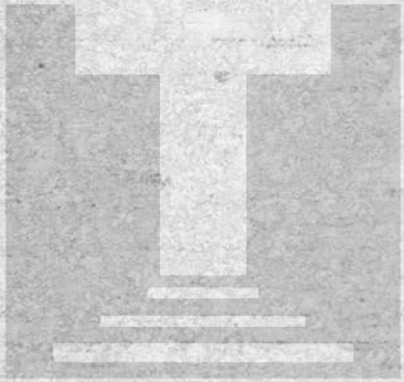
O günden bu yana geçen elli yıllık kısa sürede gençlik örgütleri daha da gelişmiş, daha örgütlü bir biçimdedir. İkinci Dünya Savaşı öncesi anti-faşist mücadeleye ve savaş sırasında, sonrasında anti-emperyalist mücadelede tüm tarihlerine yakışır bir biçimde yer alan gençlik örgütleri savaş ertesi 1945 yılında yeni bir dönemi açıyorlardı.

«And içeriz ki, 1945 yılının Ekim ayında oluşturduğumuz Birliği yalnız bugün, yalnız bu

hafta, yalnız bu yıl değil, emelimiz ve uğrunda savaştığımız hayatı kuruncaya dek daima koruyacağız... Becerikli ellerimizden, keskin zekamızdan hiç bir zaman savaş için yararlanılmasına izin vermeyeceğiz!» Dünya Demokratik Gençlik Federasyonu DDGF andıyla birleşen çeşitli ülke gençlik örgütleri amblemlerine işledikleri «Gençler, zaman geçirmeksizin barış için birleşin» sloganını her an daha güçlü, hayata geçirme mücadelesi içinde, ayrı bir tarih olacak yoğunlukta eylemlere girişmiş ve haklı olarak bugünkü saygın konumu elde etmişlerdir. DDGF; bugün Birleşmiş Milletler'de bir temsilcisi ve yarım milyardan fazla üyesiyle dünya barış güçlerinin yanında savaş vermektedir.

Bugünde dün olduğu gibi dünyanın her yöresinde işçi sınıfı partilerinin yönlendiriciliğinde çalışan gençlik örgütleri sosyalizmi tüm dünyanın toplum biçimi yapma kavgası içinde ülkelerindeki sınıf savaşlarına katılmakta, parti yönlendiriciliğinde en önde savaşmaktadırlar.

Dünya devrimci güçleri olan sosyalist sistem, işçi sınıfı hareketleri ve ulusal kurtuluş hareketlerinin her alanında en cesur biçimde savaşan genç işçi, köylü, emekçi, öğrenci yığınları «uğrunda savaştıkları hayata» her an daha yaklaşmakta ve şimdiden «dünyanın aydınlık geleceğini» selâmlamaktadırlar.

TÜSTAV

TÜSTAV

Fiyatı 10 TL